

Σ. Σ. Χαρχιανάκης

ΣΠΑΣΜΕΝΟΙ ΣΥΝΕΙΡΜΟΙ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΣΠΑΣΜΕΝΟΙ ΣΥΝΕΙΡΜΟΙ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Σπασμένοι συνειρμοί

Πρώτη έκδοση, Ἀθήνα 1993
Ἐκδόσεις Δόμος

ISBN 960-7217-75-6

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:
Τυπογραφικὸ ἐργαστήριο «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ, Μαυρομιχάλη 16, 10680 Ἀθήνα
Τηλ. 3605532, Fax 3637304

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΣΠΑΣΜΕΝΟΙ ΣΥΝΕΙΡΜΟΙ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα καὶ στάχτη*, 1978
Παραλήρημα τοῦ νότου, 1979
Ἀπὸ φυλακῆς πρωίας, 1980
Εἰς ὧτα ἀκουόντων, 1981
Ἀπαράκλητοι καιροί, 1982
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, 1983
Τροπικὰ ἰδιόμελα, 1984
Μεροληψίες, 1985
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, 1986
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, 1987
Χέρια σκιᾶς, 1988
Διάκριση πνευμάτων, 1989
Νοσταλγία παραμέτρων, 1990
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, 1991
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, 1992

Στὴν ἱερὴ μνήμη
τοῦ Νίκου Γαβριήλ Πεντζίκη

ΑΝΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΟΣ

*Στάθηκα πάντα ἀνυπεράσπιστος
μπροστά στοὺς ἄλλους ὅπως οἱ νεκροί.*

Τ. Λειβαδίτης

Ἄνυπεράσπιστος δὲν σημαίνει ἀδύνατος
μήτε ἄθῳος
ἀπλῶς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀρνήθηκε
ν' ἀμυνθεῖ
μὲ τὰ συμβατικά ὄπλα ἐνὸς κόσμου
διεφθαρμένου ἀπὸ κατεστημένες ἀμαρτίες
κι αὐτὴ του τὴν ὑπεροχὴ τὴν φύλαξε
ὥς κόρην ὀφθαλμοῦ
γι' αὐτὸ αἰσθάνεται ἐκλεκτικὴ συγγένεια
στὸν οὐρανὸ μὲ τοὺς Ἀσώματους
στὴ γῆ μὲ τοὺς νεκρούς.

Sydney-Ashfield 3-1-92

ΤΙΣ ΟΙΔΕ

Διερωτήθηκε ποτέ κανείς ἐπισταμένως
γιατί κλαῖνε τὴ νύχτα τὰ σκυλιά;
Ίσως αὐτὰ νὰ ὁσμίζονται μὲς στὸ σκοτάδι
διακινούμενο περισσότερο θάνατο
ἴσως νὰ βλέπουν ὄνειρα
πιὸ ἐφιαλτικὰ ἀπ' τὰ δικά μας.

Sydney-Ashfield 3-1-92

ΣΠΑΣΜΕΝΟΙ ΣΥΝΕΙΡΜΟΙ

*Ἡ μνήμη κατάφυτη μὲ κυπαρίσσια
Ρίτσος*

Ἡ εἰκόνα τοῦ δέντρου ἦταν ἄλλοτε
ὄχι ἀπλῶς δεμένη μὲ τὸ πράσινο
δέντρο καὶ πράσινο ἦταν κάποτε γιὰ ὅλους
μιὰ θαλερὴ αὐτονόγη ταυτότητα
κι ἄς εἶχαν πάντα τὰ δέντρα
καὶ τὰ ξερά τους κλαδιὰ
καὶ τὴν φαιόμαυρη φλούδα τοῦ κορμοῦ
σημάδια τοῦ χρόνου.
Τὸ ἴδιο, ὅταν ἔλεγες ἄλλοτε Νέος
ἔφερνες πάντα στὸ νοῦ ἕναν ἄνθρωπο
γεμάτο σφρίγος καὶ ζωὴ
κι ἄς γνωρίζαμε ὅλοι καὶ κάποιους Νέους
ὑποτονικοὺς ἢ θλιμμένους
ἀκόμη καὶ φυματικούς.
Σήμερα δυστυχῶς τὰ ὀνόματα
δὲν δηλώνουν πιά
τίποτε τὸ αὐτονόητο
γι' αὐτὸ πρέπει νὰ τὰ λέμε προσεκτικὰ
σχεδὸν μὲ κάποια καχυποψία
σὰν νὰ μιλοῦμε σὲ μικρὰ παιδιὰ
ξεχωρίζοντας εὐδιάκριτα τὶς συλλαβές
γιὰ νὰ προφθαίνει κι ὁ συνομιλητὴς νὰ ἐλέγχει
τὴν ἀξιοπιστία τῶν λέξεων.

Sydney-Ashfield 12-1-92

ΟΙΣΤΡΟΣ ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΣ

*Ἐπιδιώκοντας νὰ φτάσεις στὸν προορισμό σου
ὅσο γίνεται πιὸ καθυστερημένα.*

Ἄλ. Κοσματοπούλος

Εἶναι σὰν νὰ τοποθετεῖς ἄλλοῦ τὸν ἥλιο
ὅταν ἐπιχειρεῖς ν' ἀλλάξεις μόνος σου
τὴ λογικὴ τοῦ κόσμου
τολμώντας νὰ δοκιμάσεις ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην
τὸ κοινῶς θεωρούμενο ὡς ἀσύμφορο.
Ἀλλὰ κι ὁ οἶστρος ἐξ ἴσου ἀδιαίρετος
ὅταν ἀξιωθεῖς νὰ πατήσεις πρῶτος
μιὰ κορυφὴ ποὺ δὲν ἦταν σὲ ὕψωμα
ἀλλὰ κρυβόταν στὸ βάθος
ἀνυποψίαστη διὰ παντός.

Sydney-Redfern 17-1-92

ΘΑ 'ΤΑΝ ΑΦΥΣΙΚΟ

«Ὅποιος θέλει νὰ γνωρίσει τὴ φύση
πρέπει νὰ γνωρίσει τὴν κίνηση.

L. Da Vinci

Ἐνῷ ἐσὺ ἀγωνιζόσουν ν' ἀρθρώσεις
θεμελιώδεις ἀλήθειες ζωῆς
ὄχι μονάχα σὲ σύμβολα τοῦ Ἀλφαβήτου
ἀλλὰ κυρίως μὲ ἀνάλογο βηματισμὸ
σ' ἓνα τοπίο πυρηνικοῦ χειμῶνα
ἐσμὸς ἀνθρωποειδῶν συνωμοτοῦσε
μὲ δῆθεν τακτικὲς διαδικασίες
νὰ ματαιώσῃ ὀριστικὰ καὶ
ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης, ὅπως θριαμβολογοῦσαν
τὸ ἀνυποχώρητο πρόσωπό σου.
Θά 'ταν ὅμως ἀφύσικο νὰ σὲ παρακάμψουν
ὅσοι γεννήθηκαν Φιλισταῖοι
ἢ ἐξελίχθηκαν ἐκ πεποιθήσεως καθ' ὁδὸν
θητεύοντας μάλιστα σ' ἓνα ἐπάγγελμα
τόσο ρευστὸ καὶ διεστραμμένο
ἀφοῦ ἐσὺ ἐπέμεινες πάντα νὰ λογοδοτεῖς
αὐστηρῶς κατ' ἀντιμωλίαν
καὶ πρὸ παντὸς
μὲ παιδικὴ αἰσιοδοξία καὶ εἰλικρίνεια.

Sydney-Ashfield 18-1-92

ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΖΩΗΣ

Γύρω του ἐμπορεύονται ἢ ἀπλῶς πλήττουν
αὐτὸς γράφει στίχους
πὺ θὰ πεῖ:

φοβερίζει τὸ ἄγνωστο
ξορκίζει σὰν πρωτόγονος τὸ σκοτάδι
μονολογεῖ

μικρὸ παιδὶ πὺ παίζει στὰ χῶματα.

Τέτοια νομίσματα δὲν ἔχουν πέραση
στὴν ἀγορὰ

ὅμως ἐναντιώνονται στὸ θάνατο
εἶναι κι αὐτὸ ἐπίκληση ζωῆς.

Sydney-Ashfield 21-1-92

ΤΟ ΥΦΑΣΜΑ

Ὑλικὸ μὲ ἀντίστασιν σχεδὸν μηδενικὴ
καθὼς τὸ κόβεις ἢ τὸ διαμορφώνεις
γιά νὰ παρηγορεῖ καὶ νὰ ντύνει
προπαντὸς τοὺς ἀδύνατους
ἀφοῦ οἱ δυνατοὶμποροῦν ν' ἀντέξουν
ὅποιαδῆποτε γύμνια.

Ὑλικὸ πού δὲν ἔχει δική του γραμμὴ
θαρρεῖς κι εἶναι τελείως ἀσπόνδυλο
ἀκολουθεῖ τίς αἰχμὲς ξένων σωμάτων
καταφάσκοντας τὸ περίγραμμα τοῦ ταπεινοῦ
μὲ τὴν ἴδια πιστότητα πού ἀναδεικνύει
τὸ σχῆμα τοῦ ἔνδοξου.

Ὑλικὸ πού ἀποπνέει ἓνα φρέσκο ἀέρα
σὰν πρὸ ὀλίγου κομμένο γρασίδι
ἀγκαλιάζει ἢ ἀποφλοιώνει μὲ τὴν
ἴδια εὐελιξία
τὸ ὀρφανό μας κορμί.

Sydney-Carss Park 25-1-92

ΣΤΟ ΣΧΕΔΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΠΟΥ

Τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικὸ τούτου τοῦ κόσμου
ἡ ἔνταση στὸ ἤδη καὶ τὸ οὐπω
ἐν τούτοις ἐξακολουθοῦμε νὰ πιστεύουμε
πὼς πάντα ὑπάρχει ἡ διαχωριστικὴ γραμμὴ
ἀνάμεσα στὸ ψέμα καὶ τὴν ἀλήθεια
ὅπως μποροῦμε καὶ συλλαμβάνουμε
 σὰν ἀστυνομικὰ σκυλιὰ
 τὶς ὁσμὲς τοῦ θανάτου.
"Ὅσο κι ἂν κάποτε μᾶς κουράζει
 τὸ σχεδὸν καὶ τὸ περίπου
παίρνεις ἀνάσα σὰν ὑπολογίζεις
 τὰ πράγματα καθ' ὁδὸν
γιατὶ τὸ Ἀπόλυτο εἶναι μιὰ πόρτα
 κατάκλειστη
κι ἡ ψυχὴ μας πάσχει ἐκ γενετῆς
ἀπὸ κάθε μορφῆς κλειστοφοβία.

Sydney-Carss Park 25-1-92

EMBARGO

Κοίταζα τὰ πλακάκια τῆς κουζίνας
πόσο δίκαιο εἶχε ὁ κατημένος ὁ Παγκράτιος
πού δὲν ἄφηνε ἄπλυτα πιάτα στὸ νεροχύτη
ὁ ἥλιος ἀνατέλλοντας μεταβάλλει σὲ
πάνδημη φωταψία
ὅλα τὰ ράκη τοῦ κόσμου.
Ποιὸς θὰ μᾶς μάθει τὴ νέα τάξη πραγμάτων
πού εἰσηγεῖται ἡ ποίηση;
Εἴμαστε ὅλοι ἀθεράπευτα σημαδεμένοι
ἀπὸ τὴν προπατορικὴ ἁμαρτία
πού τὴν λέμε κοινὴ λογικὴ
κι εἶν' ὁ ὀρίζοντάς μας κάτω ἀπὸ embargo
τιμωρημένοι νὰ βλέπουμε μισὲς ἀλήθειες.

Melbourne 29-1-92

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Ἀνορθόγραφα τὰ παιδιά
οἱ Προφῆτες τραυλοὶ καὶ βραδύγλωσσοι
λαλίστατοι μόνο οἱ τρελοί.
Ὅμως ἐμεῖς δὲν ζητοῦμε πιά τὸ καθόλου
ἀρκοῦμενοι στὸ κατὰ προσέγγισιν
γι' αὐτὸ ἐπιμένουμε
στὴν ὀρθογραφία
τὴν ὀρθοφωνία
τὸν ὀρθὸ λόγον.

Κάποια στιγμή ἀρχίζουμε ν' ἀδημονοῦμε
ὑποπτευόμενοι πὼς τὰ ὀρθὰ
εἶναι ἀσυγκρίτως λιγότερα ἀπὸ τὰ πλάγια
πράγμα ἄλλωστε ποὺ μαντεύουμε κι ἀπ' τὸ γεγονὸς
ὅτι ὀρθιοὶ εἶναι πάντα ἐλάχιστοι
ἐνῶ οἱ πολλοὶ πεπτωκότες.
Μεθυσμένη ἡ ψυχὴ στὴν ἀπόγνωση
παίρνει βουνὰ καὶ λαγκάδια
ξεσπώντας σὲ φωνήματα ἀσυνάρτητα
καὶ τότε εἶναι ποὺ συναρτᾶται πληρέστερα
ὁ τετραπέρατος κόσμος.

Ἔτσι ἀποκαλύπτονται οἱ ἀριθμοὶ
ὄχι πιά ὡς αὐθαίρετα ἰδεογράμματα
ἀλλὰ ὡς ἀθροιζόμενοι ρυθμοὶ
ποὺ ἀρθρώνουν σὲ ὀρθρο ζωῆς
τὴν ἀλήθεια τῶν ὄντων.

Sydney-Ashfield 4-2-92

ΠΕΝΤΟΖΑΛΗΣ ΠΕΝΤΑΡΦΑΝΟΣ

Οί πέντε αἰσθήσεις
τὸ πεντάγραμμο
ποὺ δὲν ἐξάντλησε τὴ Μουσικὴ
τὸ πένταθλο
ποὺ δὲν ἱκανοποίησε
τὴ φιλοδοξία τοῦ ἀνθρώπου.

Sydney - Ashfield 4-2-92

ΕΠΩΔΥΝΗ ΘΕΩΣΗ

Ὅλα τὰ μέλη τοῦ ταλαίπωρου σώματος
ὄργανα τοποθετημένα ἐν σοφίᾳ
γιὰ νὰ διακονήσουν ἀνάγκες ἱερές
παλιώνοντας παραφωνοῦν ξαφνικὰ
ὥσπου ν' ἀρχίσει τὸ σταδιακὸ φυλλορρόημα
καὶ νὰ διαλυθεῖ ὀριστικὰ ἡ ὀρχήστρα.
Μὴν πεῖτε τούτῃ τὴν ἐξέλιξιν παρακμῇ
μὴν τὴν χαρακτηρίσετε ὡς ἀποσύνθεσιν
πρὶν θυμηθεῖτε πῶς ὁ Θεὸς εἶναι ἀσώματος
κι ἴσως γινόμαστε σιγὰ σιγὰ ἀνενδεεῖς
γι' αὐτὸ τὰ ὄργανα πεθαίνουν
— ἐπώδυνη θέωσις.

Sydney-Redfern 6-2-92

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΩΣ ΑΔΙΑΦΟΡΟΙ

Κι ἄλλοτε ἦταν ἄγνωστοι μὰ χαιρετιοῦνταν
τουλάχιστον σὰν ξένοι οἱ περαστικοὶ
ἀναγνωρίζοντας στὶς σταθερὲς τοῦ σώματος
μὴ κοινὴ ἀνθρώπινη μοῖρα.
Κι ἄλλοτε οἱ ἄνθρωποι εἶχαν λόγους νὰ φοβοῦνται
γνωρίζοντας πὼς ἦταν δυνατὸν κάθε ἐνδεχόμενο
ἰδίως στὸν ἀνοιχτὸ ἀδέσποτο χῶρο
ὅμως κανεὶς δὲν εἶχε διανοηθεῖ
νὰ κόψει στὸν συνάνθρωπο τὴν «καλησπέρα».
Σήμερα ποὺ ὁ ἀπλὸς χαιρετισμὸς καταργήθηκε
σχεδὸν αὐτονόητα μεταξὺ ἀγνώστων
καὶ χαιρετιοῦνται μόνο ἂν τὰ σκυλιὰ ποὺ
συνοδεύουν
ἀρχίσουν τὶς περιπτύξεις ἢ τὰ γαβγίσματα
φαίνεται ὅτι πλήθυναν ὅχι μόνο οἱ ἐγκληματοῦντες
ἀλλὰ κι οἱ ἐγκληματικῶς ἀδιάφοροι.

Sydney - Ashfield 7-2-92

ΤΟ ΧΩΜΑ

Δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο παρὰ τὸ σῶμα μας
πρὶν ἀπ' τὴ γέννηση καὶ μετὰ τὸν θάνατο
ἤγουν στὴν κατ' ἐξοχὴν παρθενικὴ του μορφὴ
τότε ποὺ ἀγκαλιαζόταν ἀδιακρίτως
μὲ πέτρες, φυτὰ καὶ ὄρυκτὰ
γιατὶ δὲν εἶχε ἀκόμῃ λάβει γνώση τοῦ φύλου του
ὅπως οἱ Ἄγγελοι δὲν ξέρουν ἄρσεν καὶ θῆλυ
γι' αὐτὸ οὔτε γαμοῦσιν οὐδὲ ἐκγαμίζονται.

Sydney · Ashfield 8-2-92

ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

Εἶναι φύλλα τῶν δέντρων ποὺ σαρκώθηκαν
 πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τὸ χῶμα
 γι' αὐτὸ προτιμοῦν νὰ πετοῦν.
Μιὰ καὶ νίκησαν τὴν ἔλξη τῆς γῆς
 κεκτημένο δικαίωμα
 νὰ συζοῦν μὲ τοὺς κλώνους.

Sydney - Ashfield 9-2-92

ΕΞΑΙΣΙΑ ΠΤΩΜΑΤΑ

Πνεύματα πού στήν πρώτη τους ὁρμή
δὲν ἔνοιωσαν τὴν ἀνάγκη νὰ Σ' ἀναζητήσουν
καὶ νὰ δοῦν τουλάχιστον τ' ἀποτυπώματα τῶν
δακτύλων Σου

σ' ὅλες τὶς διαστάσεις τοῦ κονιορτοῦ
ἀλλὰ τόλμησαν νὰ Σὲ ἀρνηθοῦν πανηγυρικὰ
μὲ τὴ γνωστὴ συνοπτικὴ διαδικασίᾳ
πού μετέρχονται οἱ ἔνοχοι
μοιάζουν μὲ τὸ μοχθηρὸ κι' ἀκαταλόγιστο νήπιο
πού μόλις ἀξιώθηκε ν' ἀκουμπήσει
τὸ μητρικὸ στῆθος
ἀντὶ νὰ προσκυνήσει τὸν θεῖο μαστὸ
ἔσπευσε νὰ δαγκώσει μέχρις αἱματώσεως
τὴ θηλὴ τῆς ζωῆς
χωρὶς τὸ δόλιο νὰ ξέρει ἐν τῇ μωρίᾳ του
πὼς ἔθαβε τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του.

Sydney - Ashfield 9-2-92

ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟΣ ΑΛΩΝΑΡΗΣ

Ἐδῶ τὰ κύματα εἶναι χάρτινα βουνὰ
γι' αὐτὸ τὰ στροβιλίζει τόσο γρήγορα
ὁ ἄνεμος

κατακόρυφος ἄλωνάρης.

Χαζεύοντας ἀπ' τὸ παράθυρο εὐχόμαι
νὰ λυπηθεῖ ὁ Θεὸς

τὶς μανάδες

ποὺ τὰ παιδιὰ τους ἀγαποῦν τὸ surfing.

Newcastle 16-2-92

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Παίρνω τὴν κάθε μέρα ἀπ' τὴν ἀρχὴ
ὅσο ἄσημη κι ἂν εἶναι
καὶ προσπαθῶ νὰ κρατήσω στὸ χαρτί
τὰ δικά της γνωρίσματα
φοβούμενος μὴν τὰ καταπιεῖ
ὀριστικὰ τὸ σκοτάδι
τὴν ἴδια κι ὅλας βραδιὰ
πρὶν ἀποσυρθῶ στὴ στρωμνή μου.
Τὸ ξέρω πὼς ὅλ' αὐτὰ δὲν ἔχουν σημασία
γιὰ κανέναν ἐκτὸς ἀπὸ μένα
ἀφοῦ κι ὅταν καταγράφουν τὶς σχέσεις μου
ἡ ἀσημότητά τους ἐπιτείνει τὴν μοναξιά μου
ὅμως εἶναι ἄλλη ἡδονὴ νὰ διαβάξεις ἀργότερα
καὶ νὰ βλέπεις πὼς ἔχεις διασώσει
μέσ' ἀπὸ τὴ ρουτίνα τὸ ἀνεπανάληπτο.

Sydney - Ashfield 19-2-92

ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΙ

«Ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸς ὁ ὀριστικᾶ ὄνειροπόλος.»

A. Breton

Κι ὅμως γιὰ τοὺς πολλοὺς εἶναι τ' ὄνειρο
 μιὰ παραλλαγή οὐτοπίας
ἢ κάτι ἀκόμη χειρότερο
ψέμα ἢ αὐταπάτη πού δὲν διαφέρουν
 σὲ τελικὴ ἀποτίμηση.
Ὅλους τοὺς εὐαίσθητους καὶ ταπεινοὺς
 πού δὲν τολμοῦν νὰ πιστέψουν
στὴν ὀριστικότητα τῶν ρεόντων
τοὺς λένε ὄνειροπόλους καὶ τοὺς χλευάζουν
δίχως ντροπὴ ἢ κάποιο δισταγμὸ
οἱ φαρισαϊκῶς ἰσορροπημένοι.
Τ' ὄνειρο, βλέπετε, εἶν' ἀρρώστια
 πού δὲν μεταδίδεται
γι' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ ἐξισωθοῦνε ποτὲ
 σὲ μιὰ ὄνειρικὴ ἐπιδημία.

Sydney - Ashfield 2-3-92

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ

Δέν εἶναι πιά ὑποδιαίρεση τοῦ χώρου
μήτε οὐδέτερη μονάδα τοῦ σπιτιοῦ.
Ὅπως τὸ στοίχειωσες μὲ τὴ φοιτητικὴ ζωὴ Σου
τὸ δωμάτιο ἔγινε, Δημήτρη
ἐφιάλτης ἀφόρητος
καὶ σὰν καρκίνος σφηνώθηκε
σ' ὅλες τὶς διαστάσεις τοῦ κτίσματος
ποὺ φιλοξένησε ἄστεγους καὶ τοὺς δύο μας.
Τώρα πῶς νὰ ξηλώσω τὶς ἀφίσες
ποὺ σὰν ψευδαισθήσεις συντρόφεψαν
πέντε χρόνια τὴ μοναξιά Σου;
Πῶς νὰ σφραγίσω διὰ παντὸς τὸ δωμάτιο
γιὰ νὰ ἔχω κι ἐγὼ παρηγοριὰ μιὰ ψευδαίσθηση
πῶς εἶσαι πάντα ἐκεῖ καὶ διαβάζεις
ἢ πῶς ἀκοῦς δική Σου μουσική;
Δημήτρη, ἔζησες πλάι μου πολὺ διακριτικὰ
μὰ τώρα φεύγοντας ὀριστικὰ στὴν Πατρίδα
ξέσχισες ἄθελά Σου σὰν ἰστὸ ἀράχνης
τὴν εὐθραστη γαλήνη τούτου τοῦ σπιτιοῦ
ποὺ θὰ σὲ περιμένει πιά εἰς τὸ ἐξῆς
σὰν ἐπισκέπτη!

Sydney · Ashfield 6-3-92

ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΛΩΝΙΑ

Φεύγεις τὴν ὥρα πού 'ρχεται χειμῶνας
κι ἔτσι ἐφέτος θὰ μετρήσω μόνος
σὲ πόσες ἀπρόβλεπτες μεριές θὰ στάζει πάλι
αἱμορραγώντας ἀκατάσχετα
τὸ ἀπροσδιόνυσο σπίτι.

Ἦδη ἀπὸ τώρα ἀκούω τὴν καταιγίδα
νὰ ταρακουνᾷ τὰ παράθυρα
τυραννώντας μαζὶ μὲ τὶς λαμαρίνες τῆς στέγης
καὶ τὶς φθαρμένες πόρτες πού ἀπὸ χρόνια
δὲν ἐφαρμόζουν πιά τέλεια
μήτε μποροῦν νὰ κρατηθοῦν σταθερὰ
στοὺς μεντεσέδες.

Ὅλα λοιπὸν θὰ τρίζουν πάλι μὲς στὴ νύχτα
καὶ θὰ ταραάζουν τὸν ὕπνο μου
καθὼς δὲν λέει νὰ πεθάνει μέσα μου τὸ παιδί
πού ἔζησε μὲ θρύλους καὶ παραμύθια
γι' αὐτὸ φοβᾶται ἀκόμη παντοῦ
φαντάσματα καὶ τελώνια.

Sydney-Ashfield 7-3-92

ΕΚΤΕΘΕΙΜΕΝΟΙ ΚΙ ΑΣΤΕΓΟΙ

Πρὶν μᾶς κατεδαφίσουν τὰ σπίτια
εἴχαμε ἀκόμη τὸ αἶσθημα τῆς στέγης
καὶ τῆς ἐστίας.

Πρὶν μᾶς βιάσουν τὴ συνείδηση
εἴχαμε τὴν εὐαισθησία τοῦ σκανδάλου
γνωρίζαμε ἀκόμη τὸ ἀσυμβίβαστο
θεμιτοῦ καὶ ἀθέμιτου.

Τώρα ἔχουμε χάσει τὴν ἔννοια τοῦ μέσα καὶ τοῦ ἔξω
ποὺ διπλασίαζε τὸν χῶρο καὶ τὶς παραστάσεις
καὶ ξαφνικὰ βρεθήκαμε γυμνοὶ
ἀνίκανοι ν' ἀντισταθοῦμε ἀκόμη καὶ στὰ κουνούπια.
Εἴχαμε ἄλλοτε μιὰ πόρτα ποὺ ἔβλεπε στὴν αὐλὴ
μὲ τὴν κληματαριὰ καὶ τὶς γλάστρες
ἀνασαίνοντας βασιλικά καὶ γεράνια
ὅταν μᾶς ἔπνιγαν οἱ ἀναθυμιάσεις
ἀπὸ τὴν πάνδημη σήψη τῶν μέσων ἐνημερώσεως.
Σήμερα ἐκτεθειμένοι κι ἄστεγοι
ζοῦμε τὸν βιασμὸ σ' ὅλους τοὺς πόρους
τοῦ δέρματός μας
μὴ ἔχοντας ἓνα μικρὸ παράθυρο πρὸς τὸν οὐρανὸ
κι ὁ οὐρανὸς δυστυχῶς δὲν κερδίζεται
ἂν δὲν τὸν κλείσεις σὲ δικό σου κάδρο.

Sydney-Ashfield 16-3-92

Ο ΚΑΠΝΙΣΤΗΣ

Κάθισε στὸ παγκάκι τοῦ δημόσιου πάρκου
ἔβγαλε τὸν φιλοκομμένο ταμπάκο
 μὲ τὰ ἔτοιμα τσιγαρόχαρτα
κι ἄρχισε νὰ τυλίγει αὐτοσχέδιο τσιγάρο
σὰν τὸν ἐργένη ποὺ σχεδὸν ἀγγαριὰ
παίρνει νὰ φάει κάτι ἀπ' τὸ ψυγεῖο
μόνο γιὰ νὰ ξεφύγει τὴν ἐνόχληση τῆς πείνας.
Οἱ κινήσεις του ἀργές τελετουργικές
δὲν προδίδουν νωθρότητα ἢ δυσφορία
μᾶλλον ἐκφράζουν κάποιο δισταγμὸ
σὰν νὰ ζητοῦν ἐξιλέωση ἐκ τῶν προτέρων
ἀπὸ τὰ ὑλικά ποὺ σὲ λίγο
θὰ ἔχουνε γίνει παρανάλωμα πυρός.
Κάποια στιγμή τὰ δάχτυλα ξεχάστηκαν
κι ἄρχισαν νὰ πιέζουν ἀσφυκτικά τὸ τσιγάρο
λὲς κι ὁ ταλαίπωρος νόμιζε ἀσυναίσθητα
πὼς ἔσφιγγε τῆς μοναξιᾶς τὸ λαρύγγι.

Sydney - Ashfield 21-3-92

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟ

Ἀκινητοῦσαν τὰ δέντρα
ὁ δρόμος μὲ τὸ πλακόστρωτο σιωποῦσε
κι ἡ μνήμη βυθιζόταν στὸ γνωστὸ ἡμίφως
τοῦ χώρου τῶν σκιῶν.
Εἶναι οἱ ὥρες πού δὲν ξέρεις νὰ πεῖς
ποῦ εἶναι τὸ στίγμα σου
μήτε περίπου ποιὰ θὰ ᾿ναι ἡ ἐπόμενη ἔκπληξη
πού θὰ διασπάσει βιαίως
τὸ αἶσθημα τῆς συνοχῆς
ἀκόμη καὶ στὴν ἀτομική σου συνείδηση.
Θά ᾿ταν λοιπὸν καλύτερα νὰ βροῦμε
μιὰν ἄλλη λέξη πού νὰ ἐκφράζει πληρέστερα
αὐτὸ τὸ ἀπρόοπτο κενὸ
ἓνα ὄνομα πού ν' ἀποφεύγει ἐξίσου
μνήμη καὶ σύγχυση
καὶ μιὰ πού πρόκειται γιὰ αὔξουσα νύχτα
θὰ τὸ ποῦμε κατάνυξη.

Sydney-Ashfield 21-3-92

ΟΥΑΙ ΤΩ ΕΝΙ

Ὅταν τὸ πλῆθος γίνεται ὄχλος
δὲν ἔχει κρίσιν καὶ δὲν ἔχει ντροπὴν
μήτε φόβο Θεοῦ
μήτε ἔλεος.
Γυρεύει νὰ ξεχωρίσει τὸν ἕνα
νὰ τοῦ φορτώσει εὐθύνες ἀνύπαρχτες
γὰρ ὅλες τὶς ἀνασφάλειες
τ' ἀπωθημένα συμπλέγματα
τὶς πραγματικὲς ἢ ὑποτιθέμενες ἀδικίαι.
Ἀλλοίμονο τότε στὸν ἕνα ἂν εἶναι τίμιος
καὶ δὲν ξέρει νὰ ψεύδεται
δηλαδὴ νὰ θωπεύει καὶ νὰ χαμογελᾷ
πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις.

Sydney-Ashfield 22-3-92

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ (B)

*Καὶ τὸ ἀδέσποτο μαῦρο σκυλί κοιτάει τὸ ποτάμι
σὰ νὰ γνωρίζει κιόλας ὅσα ἐμεῖς δὲν θέλουμε νὰ δοῦμε.*

Ρίτσος

Ἐν τούτοις τίποτε δὲν ἦταν μάταιο μήτε ψέμα
γι' αὐτὸ τὰ ζήσαμε ὅλα μὲ τόση κατάνυξη.
Μὴ ἀνεχόμενοι νὰ χαθεῖ ἵχνος ἀπὸ τὰ συμφραζόμενα
ἀφήναμε ἓνα σκίτσο ὅσο πρόχειρο κι ἂν ἦταν
τῆς κάθε στιγμῆς

ξέροντας πὼς μνημειώναμε
μὲ συγκρατημένη θλίψη
ἓναν κόσμο πὺν παρερχόταν
μέσ' ἀπ' τὶς αἰσθήσεις μας
ὅπως ὁ ἀέρας μέσ' ἀπὸ κουρελιασμένη σημαία.

Ὁ κόσμος λοιπὸν πὺν ψηλαφήσαμε
ὥς τὶς τελευταῖες ἀράχνες τῶν ἐρειπίων
ἢ φαντασμάτων
δὲν ἦταν ψέμα.

Ὅσο κι ἂν εἶναι πένθιμες οἱ στάχτες
πὺν ἀφήνει πίσω του τὸ κάθε ὀλοκαύτωμα
τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ ματαιώσῃ ὀριστικὰ
τὴ μνήμη τῆς ἱερῆς ἀφῆς
πὺν γέννησε τὴ φλόγα.

Sydney - Ashfield 25-3-92

ΤΟ ΡΙΓΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

Τὰ πρῶτα φῶτα πρὸ ἀνάβουν ὅταν πέφτει
τὸ βράδνυ

ἔχουνε κάτι ἀπὸ θλίψη καὶ νοσταλγία
κι ὅπως εἶναι κίτρινα μοιάζουν φοβισμένα
πρὸ αὐτὰ συγκρούονται πρῶτα μὲ τὸ
σκοτάδι.

Οἱ περαστικοὶ βλέποντάς τα ἐπιταχύνουν
τὸ βῆμα

ὄχι ἀπὸ φόβο μὴ νυχτωθοῦν
ἀλλὰ γιὰτὶ συνήθως οἱ ἄνθρωποι ἀποφεύγουν
ἐπιμελῶς μάλιστα ὅταν προλάβουν
τὸ ρίγος τῆς πρώτης γραμμῆς.

Sydney-Ashfield 26-3-92

ΟΤΑΝ ΑΚΟΥΣ ΤΑ ΤΖΙΤΖΙΚΙΑ

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι αἰμοχαρεῖς
ποῦ θὰ μποροῦσαν ὄχι μονάχα νὰ σὲ
καταδικάσουν
πολλάκις εἰς θάνατον
ἀλλὰ καὶ νὰ σ' ἐκτελέσουν πολλάκις
γιατὶ τὸ κενὸ μέσα τους εἶναι βαθὺ
καὶ τὰ κενὰ γυρεύουν νὰ καταπιοῦν
γιὰ νὰ γεμίσουν.
Ὅταν λοιπὸν ἀκοῦς τὰ τζιτζίκια
νὰ μὴ σταματοῦν τὸν μονότονο σκοπὸ τους
νὰ ξέρεις δὲν εἶναι τραγούδι
μήτε μοιρολόι
εἶναι ἡ διαμαρτυρία γιὰ τοὺς ἄδικους θανάτους
ἀδιάφορο ἂν ἐκτελέσθηκαν ἢ ἔμειναν
ἐν σχεδίῳ
κι ἡ ζέστη τὴν κάνει ὅλο καὶ πιὸ ἐπιτακτικὴ
καθὼς ἡ ἀτμόσφαιρα γίνεται διαυγέστερη
πυκνότερες οἱ ἀναμνήσεις.

Sydney-Ashfield 27-3-92

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὰ βιβλία στὰ ράφια σοῦ γυρίζουν τὴν πλάτη
Ρίτσος

Ὡστε θὰ τὴν γνωρίσουμε λοιπὸν
κι αὐτὴ τὴν περιφρόνηση
ποὺ δὲν εἶναι καπρίτσιο τῆς στιγμῆς
ἀλλὰ ὀλόκληρης ζωῆς προδοσία.
Ἐμεῖς νομίζαμε πὼς ἂν κάτι μᾶς ἔμενε
ὥς τὸ τέλος πιστὸ
θὰ ἔταν ἀκριβῶς τὰ βιβλία
ἀφοῦ σ' αὐτὰ κλείνουν συνήθως οἱ ἄνθρωποι
ὅ,τι καλύτερο ἔχουν νὰ ποῦν
δὲν εἴχαμε ὅμως προσέξει τὴν ἐντολὴν
τοῦ Χριστοῦ
ἐργάζεσθε ἕως ἡμέρα ἐστίν.

Sydney-Ashfield 27-3-92

Η ΠΛΗΡΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

*Τώρα δὲν ἔχεις τίποτα νὰ πεῖς
ἀφοῦ δὲν ἔχεις τίποτα νὰ κρύψεις.*

Ρίτσος

Πράγματι, ὁ λόγος μας τὶς πιὸ πολλές φορές
εἶναι μιὰ ὑποσυνείδητη ἀγωνία
νὰ δικαιολογήσουμε
ν' ἀναιρέσουμε
ν' ἀπολογηθοῦμε.

Κι ὅλ' αὐτὰ βέβαια
χωρὶς κὰν νὰ γνωρίζουμε τὸν παραλήπτη.
Κάποια ὅμως στιγμή πού ὑποψιαζόμαστε
πὼς πλησιάζουμε τὴν πλήρη διαφάνεια
γινόμαστε λιγόλογοι σὰν μελλοθάνατοι
εἴτε τελείως βουβοὶ
ἀπόλυτα ἔνοχοι ἢ ἀθῶοι.

Sydney-Ashfield 28-3-92

FREMANTLE

Σὲ τούτῃ τὴν ἄκτῃ ἢ πρώτη κρίση
καὶ ἢ πρώτη σύγκριση
ἀνάμεσα στὴν πρώτη καὶ τὴ δεύτερη πατρίδα
καθὼς τὰ καράβια εἶχαν ἀναλάβει
ἀποστολὴν πελαργοῦ.
Τὰ κτίσματα ἀρχιτεκτονημένα
στὸ χεῖλος τῆς θάλασσας
ἔκαναν σχεδὸν ὁλόσωμη χειραψία
μ' ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν χάσει
τὴ γεύση τῆς στεριᾶς
γι' αὐτὸ λικνίσθησαν ἐδῶ τὰ πρῶτα ὄνειρα
ἀλλὰ κι ἢ πιὸ πικρὴ νοσταλγία
τοῦ Μετανάστη.

Perth 3-4-92

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ

«Μποροῦμε νὰ ἐπιτρέψουμε στὸν ἑαυτό μας
λίγες ἐλευθερίες, ἀλλὰ μονάχα στὶς λεπτομέρειες.»

Pablo Picasso

Εἶναι πολὺ παρήγορο νὰ ξέρεις
ὅτι τὸ γενικώτερο πλάνο δὲν σὲ ἀφορᾷ
ἢ μᾶλλον σὲ ὑπερβαίνει
ἀφοῦ ἐκ τῶν προτέρων τὸ ρυθμίζει ἄλλος.
Ἐτσι ἔχεις τὴν ἄνεση ν' ἀπολαύσεις
ἐν ἀσφαλείᾳ τὴ λεπτομέρεια
νὰ προσέξεις τὰ ἐπὶ μέρους σημεῖα
νὰ ὀδηγηθεῖς ἀπὸ τοὺς πιὸ μικροὺς πόρους
τοῦ δοσμένου σώματος
ὥς τὶς ἀπώτατες ἐπενέργειες
τῶν ἀσωμάτων.

Sydney-Ashfield 7-4-92

ΕΙΚΟΝΟΚΛΑΣΤΕΣ

Καθὼς ἐνηλικιωθήκαμε εἶπαμε νὰ
καταργήσουμε τὸ καντήλι
μὰ πιστεύαμε
πὼς τὸ Εἰκόνισμα θά 'μενε στὴ θέση του
νὰ ὑπαγορεύει τὴν προσευχή
νὰ εὐλογᾷ τὴ ζωὴ μας.
'Αργότερα χωρὶς νὰ χτυπήσουν τὴν πόρτα μας
φορτικοὶ 'Ιεχωβάδες
μᾶς φάνηκε πὼς ἡ σχέση μας
μὲ τὸν Θεὸ
εἶχε ἀνθρωπομορφισμοὺς ἀνεπίτρεπτους.
'Ετσι χαρίσαμε τὰ Εἰκονίσματα
σὲ ταπεινοὺς τῇ καρδίᾳ
τὰ περιμάζεψε ἄλλωστε σὰν ἐγκαταλελειμμένα
παιδιὰ
ἡ κυρὰ Σοφία τῆς Φιλοπτώχου.
Ὅμως ἐμεῖς πελαγώσαμε στὰ διλήμματα
τοῦ χειραφετημένου μυαλοῦ
ἐνῶ ἐκείνη ἔκαμε τὸ δωμάτιο
καταφυγὴ θλιβομένων.

Sydney - Ashfield 8-4-92

ΦΙΛΟΔΟΞΙΕΣ ΕΠΙΤΥΜΒΙΕΣ

Οἱ πέτρες νὰ ξέρεις δὲν ἔχουν τέλος
ἐξελίσσονται ἀργὰ σὲ κονιορτὸ
κι αὐτὴ ἡ μορφὴ εἶναι βέβαιον
πὼς παραμένει ὀριστικὴ δύναμη
σ' ὅποιοδ' ἔποτε χῶρον.
Εἴτε γράψεις ἀπάνω τοὺς εἴτε ὄχι
θηλάζουν τόσο φῶς ἐκ γενετῆς
ποὺ θὰ 'ταν ματαιοπονία
νὰ χαράξεις σὲ πέτρινῃ ἐπιφάνειᾳ
σπαράγματα μνήμης.
Τὸ τί μπορεῖ νὰ συγκρατήσῃ
καὶ μέχρι πότε
ἓνας κόκκος ἄμμου
ὑπόθεσις πολὺ ἀμφίβολη.
'Αναμφίβολον πὼς ἡ γενικὴ ἀνωθυμία
θὰ πρέπει νὰ 'ναι ἡ ὑψίστη δικαιοσύνη.

Sydney-Ashfield 11-4-92

ΜΑΥΡΟ ΚΑΙ ΜΩΒ

Αὐτὰ τὰ χρώματα δένουν τόσο μεταξύ τους
ὅσο τὸ πένθος καὶ ὁ θάνατος
Ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ φόρεσες καὶ
περπάτησες στὸ δρόμο
σὲ καταδιώκουν γιὰ ὑπεξαίρεση
ὅλα τὰ μαῦρα ρόδα κι οἱ τζακαράντες
ποὺ φυτρώνουν στοὺς Ἀντίποδες.

Sydney-Ashfield 11-4-92

ΕΝ ΕΤΕΡΑ ΜΟΡΦΗ

Τοὺς περιμένουμε καὶ δὲν μπορεῖ
παρὰ νὰ τοὺς δοῦμε μιὰ μέρα
ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ
ὅλους ἐκείνους ποὺ ἀδικήσαμε.
Δὲν θὰ 'ναι πιά στὸν ξύπνιο μας
ἀνυποχώρητες ἐρινύες
μήτε σὲ ταραγμένα ὄνειρα
κινήσεις ἀνερμήνευτες
δοσοληψίες σκιῶν.
Θὰ 'ναι τὴν ὥρα τοῦ ψυχορραγήματος
ποὺ ἀντὶ νὰ δοῦμε Ἄγγελο παραστάτη
τὰ θύματά μας θὰ ὑψώνωνται κρίνοι
κατάλευκοι γιὰ νὰ μᾶς καταισχύνουν
ἀπὸ λειμῶνα θαυμαστὸ ποὺ ἐν ἀγνοίᾳ μας
τοὺς ἐτοιμάσαμε.

Sydney - Ashfield 12-4-92

ΑΔΕΛΦΟΣ

Ἐσὺ δὲν πῆγες στοὺς Δελφοὺς
ν' ἀναγνωρίσεις μὲ σπονδὲς
τὴ δελφικὴ σου φύση
ἢ γλώσσα μου σ' ὀνόμασε
πρὶν νὰ σὲ δεῖ τὸ φῶς
ἀπ' τὴ σχισμὴ τὴ σκοτεινὴ
προκαταβολικὰ εἶχες μαζί μου
συμμαχήσει.

Sydney-Ashfield 16-4-92

Ο ΠΗΛΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Τί σχέση ἔχει πού δὲν πήγατε νὰ τοὺς δῆτε
τοὺς περιφέρονε σ' ὅλα τὰ μουσεῖα τοῦ κόσμου
κι ἅς ἦταν ἓνα πλῆθος πολυάριθμο

κι εὐθραυστο

ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγο ὡς τὸν ἔσχατο ὀπλίτη,
μὲ τ' ἄλογά τους κι ὅλα τὰ σχετικά.

Ὁ κόσμος θαύμασε τὴ στοργή τοῦ Αὐτοκράτορα
ν' ἀποθανατίσει μιὰ τόσο ἐφήμερη κοινωνία

δυὸ φορές ἀπ' τὴ φύση της μελλοθάνατη
μὰ καὶ τὴν ἱκανότητα τοῦ τεχνίτη

νὰ μὴν ἐπαναλάβει μήτε μιὰ λεπτομέρεια
καθὼς φιλοτεχνοῦσε τόσες φυσιογνωμίες
ἐνῷ ὅλοι τους ἦταν νέοι ὄχι μονάχα μὲ

ὁμοιόμορφη στολὴ

ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἴδια ὑπεροψία στὸ βλέμμα
πού 'χει ξεγράψει τὴ φθαρτὴ ζωή.

Ἐν τούτοις θαυμαστότερη ἀκόμη
στὴ ρευστὴ σύνθεση τοῦ Κινέζου τεχνίτη

ἦταν ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὕλικου.

Δὲν πῆρε ξύλο μήτε μέταλλο ἢ πέτρα

πού θά 'διναν φαντάσματα βέβηλα

ἀσυμβίβαστα μὲ τὴν ἀλήθεια τῆς τέχνης.

Παίρνοντας τὸν πηλὸ μᾶς πῆγε ἀμέσως

στὸ τίμιο τέλος ὅλων τῶν μεταμορφώσεων.

Sydney-Ashfield 17-4-92

ΤΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ ΕΩΘΙΝΟ

Ἐπάρχουν βότανα καὶ φύλλα
 ποὺ μυρίζουν λιβάνι
καὶ συλλαβίζουν τὸν Θεὸ ἀπορρήτως.
Τὰ συνθλίβεις κι οἱ θηλές τῶν δακτύλων σου
ἀνασαίνουν ἀνώνυμο Συναξάρι
τὸ δωδέκατο Ἑωθινὸ τῆς Παρακλητικῆς.

Sydney-Ashfield 17-4-92

ΑΘΩΕΣ ΤΥΨΕΙΣ

Κεῖνοι ποὺ φεύγουν νέοι καὶ μᾶς ἀφήνουν πίσω
μᾶς δημιουργοῦν χωρὶς νὰ τὸ θέλουν
ἓνα περίεργο αἶσθημα ἐνοχῆς
κι ἃς μὴν συντελέσαμε κατὰ τεκμήριον
οὐδὲ πόρρωθεν στὸ θάνατό τους.
Δὲν εἶναι οἶκτος ἢ πένθος ποὺ στὸ βάθος
ἐκφράζουν μᾶλλον φόβο ἀνομολόγητο
γιά τὴ δική μας τὴ σειρά ποὺ θά 'ρθῇ
κι ἐκείνη μιὰ μέρα τελείως ἀπρόβλεπτα.
Φαίνεται νὰ 'ναι πιὸ πολὺ ἀθῶες τύψεις
ποὺ ἐμεῖς τρῶμε καὶ πίνουμε ἀκόμη
ἔστω καὶ ὑπὸ ἐλεγχόμενο διαιτολόγιο
διαπραγματευόμενοι πάντως ἀγαθὰ
ποὺ ἐκεῖνοι στερήθηκαν πρόωρα
χωρὶς νὰ ἐρωτηθοῦνε
κι αὐτὸ κυρίως εἶναι ποὺ προσθέτει
στὴν ἐλλειπτικὴ βιογραφία των
ὑψιστο τίτλο τὸν φωτοστέφανο
τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀδικημένου.

Sydney-Ashfield 18-4-92

ΚΑΘ' ΟΔΟΝ

Λίγα μονάχα δευτερόλεπτα νωρίτερα
 ἦταν τελείως ἄγνωστοι μεταξύ των
 ταξίδευαν μὲ ἄσχετα ὀχήματα
 σὲ διαμετρικὰ ἀντίθετες κατευθύνσεις.
 Τί ἦταν λοιπὸν ἐκεῖνο ποὺ τοὺς ἔνωσε
 σὲ κλάσματα δευτερολέπτου
 καὶ κόντεψε νὰ τοὺς ἀδελφώσει ὀριστικὰ
 σὲ μιὰ μονάχα φονικὴ στιγμή;
 Ἡ ἀδήριτη ἀνάγκη τοῦ καθ' ὁδὸν
 ποὺ καθὼς ἔχει γίνεи καθημερινὴ συν-θήκη
 ἐγκυμονεῖ μονίμως ἄλλα δύο ΣΥΝ
 ἐξίσου παντοδύναμα γιὰ ὅλους
 τὸ ἄγνωστο τῆς συμπτώσεως
 καὶ τὸ ἀνυπολόγιστο τῆς συγκρούσεως
 ποὺ τελικὰ μπορεῖ νὰ μᾶς ὀδηγήσουν
 μὲ τὸ αὐτὸ μέσο τῶν Πρώτων Βοηθειῶν
 στὸ ἴδιο ἐφημερεῦον νοσοκομεῖο
 γιὰ μιὰ ὕστατη κοινὴ φιλοδοξία
 νὰ μὴ χάσουμε τόσο ἄδοξα
 τὸ τραῖνο τῆς ζωῆς.

Sydney-Ashfield 22-4-92

ΥΠΟΘΗΚΕΣ ΚΑΤΑΘΛΙΠΤΙΚΟΥ

Ἦταν συνήθως ἄρρωστος
ὅμως ποτὲ δὲν ἤθελε νὰ φορέσει
χρώματα μουντά.
Φοβόταν πὼς θὰ χειροτέρευε ἡ ζάλη
θ' ἀνέβαινε ἴσως κι ὁ συχνὸς πυρετὸς
μὲ τὴν ἀτμόσφαιρα ποὺ δημιουργοῦν
τὰ σκοτεινὰ ροῦχα.
Ἦ γειτονιὰ τὸν θεωροῦσε ἐκκεντρικὸ
ἔπαψε ὅμως σύντομα νὰ σχολιάζει
τὰ φανταχτερὰ πουκάμισα
τὶς παρδαλὲς γραβάτες
ἢ τὸ μονίμως στὸ χέρι κόκκινο γαρύφαλο
γιατὶ ποτὲ ὁ χαρούμενος τόνος
δὲν ἦταν ἐναρμονισμένος μὲ τὶς
ὑπόλοιπες χειρονομίες του
μήτε πρὸ πάντων μὲ τὸ ἀργὸ
τὸ σχεδὸν ἀβέβαιο βῆμα.
Ὅταν πέθανε λένε πὼς βρῆκαν στὴν
ἐργένικη γκαρνταρόμπα
ἓνα σημείωμα καρφίτσωμένο σὲ τόπο περίοπτο:
Ἄν ἔχετε πένθος φορέσετε χρώματα ἔντονα
μακριὰ ἀπ' τὸ σκοτάδι
θὰ τὸ βαρεθῇτε στὸν ἄλλο κόσμος.

Sydney-Ashfield 24-4-92

ΧΛΩΡΙΔΑ

Δὲν θὰ μετρήσω ποτὲ τὸ πραγματικὸ τοὺς ἀνάστημα
ἄλλωστε αὐτὸ ἐξαρτᾶται κι ἅπ' τὴ γεωγραφικὴ θέση
τὶς κλιματολογικὲς συνθῆκες

καὶ πλῆθος ἀστάθμητους παράγοντες.

Ὅμως θὰ μνημονεύσω δοξολογικὰ
τὴν ποικιλία ποὺ συνυπάρχει σὲ δυναμικὴ ἀντίστιξη
—χωρὶς τὸν πόλεμο ἀλληλοεξοντώσεως

ποὺ ἀποδεκατίζει ἀνθρώπους καὶ ζῶα—

κι ἔτσι πλουτίζει ὅλη τὴν κτίση
μὲ ἀπειρία σχημάτων, χρωμάτων καὶ ἀρωμάτων
σὲ ἀνυπερθέτως τακτὰ διαστήματα.

Μ' ὅλα τοῦτα θαυμάζω περισσότερο
μιὰ δύναμη πιὸ ἀθόρυβη ἀκόμη
πού 'χουν σπόροι καὶ ρίζες
καθὼς ἀπαιτοῦν νὰ πρασινίσει ἄνευ ὄρων
καὶ τὸ πιὸ ἄγονο ἔδαφος

ἀνεβάζοντας ἔστω ἐλάχιστους πόντους
τὴ στάθμη τῆς ἐπιφάνειας

ὅπως ἀκριβῶς κάνει τὸ προζύμι
ποὺ δὲν ἀνυψώνει μονάχα

ἀλλὰ καὶ μετουσιώνει ἐκ βάθρων
ὅλο τὸ φύραμα.

Sydney - Ashfield 2-5-92

ΣΗΜΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Τὸ ποίημα εἶναι σῆμα κινδύνου
ὄχι μονάχα ὡς κραυγὴ ἀπογνώσεως
ἀλλὰ κι ὅταν εὐλογεῖ τὴ στιγμή
ὡς ἀπροσδόκητο δῶρο.
Ἐξίσου δοκιμάζεται ἡ τιμὴ τοῦ προσώπου
μπροστὰ στὸ φόβο γιὰ σκοτεινὰ ἐνδεχόμενα
ὅσο καὶ στὸν φευγαλέο θηλασμό
ἀμφίβολης εὐτυχίας.
Γι' αὐτὸ ὁ λόγος μένει ἀτελέσφορος
ὅταν δηλώνεται δίχως τόπο καὶ χρόνο
ὅπως τὸ σῆμα κινδυνεύοντος σκάφους
χωρὶς τὸ στίγμα μήκους καὶ πλάτους.

Sydney-Ashfield 4-5-92

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Σ' αὐτὸ τὸ χῶρο καὶ τὰ σεντόνια
 κάνουν τὸ δικό τους ἀγώνα
γιά νὰ κρατηθοῦν στὴ λευκότητα.
Τὸ αἷμα ἐδῶ ἐπαναστατεῖ
καὶ βιάζεται νὰ ἐγκαταλείψει τὸ σῶμα
ἀπὸ τὴν πιὸ μικρὴ χαραμίδα
 ποὺ μπορεῖ νὰ ξεχάστηκε.
Ὅσο κι ἂν ἔχεις ἐπιτέλους συνηθίσει
τὰ ἔκδηλα σημεῖα ἐπαφῆς μὲ τὸν θάνατο
ποὺ πολλαπλασιάζονται ἀπὸ μέρα σὲ μέρα
θὰ τὸ παραδεχτεῖς πὼς δὲν ὑπάρχει
 πιὸ ἀπελπιστικὴ ἀπώλεια
ἀπ' τὸ πηγμένο αἷμα στὰ σεντόνια.

Sydney (St. Vincent's Hospital) 16-5-92

ΟΥΡΑΝΟΕΥΣΤΕΣ

Οἱ φωτισμένοι οὐρανοξύστες τὴν ὥρα τούτῃ
δὲν ἔχουν τίποτε τὸ ἀποτρόπαιο
ἀπ' τὰ γυαλὶ καὶ τὸ σίδερο τοῦ τεχνολογικοῦ των ἱστοῦ
καθὼς ἀπὸ πάνω τοὺς ἀγνίζει
σελήνῃ παντάνασσα.
Γίγαντες οὐρανομήκεις σὰν ὑπερφυσικὲς
φιγοῦρες τοῦ Γκρέκο
βυθίζονται ἀκάθεκτοι στὰ σπλάχνα
χαμηλωμένης νεφώσεως
καὶ οἱ ἐπάλληλες σειρὲς τῶν παραθύρων
ποὺ λαμπυρίζουν — μακρυνὰ ἐξαπτέρυγα
θυμίζουν ἀνεωγμένους οὐρανοὺς
καὶ τοὺς ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαίνοντας
καὶ καταβαίνοντας
ἐπὶ τὸν υἱὸν
τοῦ πελαγωμένου ἀνθρώπου.

Sydney (St. Vincent's Hospital) 16-5-92

ΗΜΙΜΕΤΡΑ

*Ἡ καρδιά εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα
δόλια κι ἀφόρητα παράνομη.*

T.S. Eliot

Μὲ τὸ σῶμα ὥς ἐδῶ καλὰ τὰ καταφέραμε
ὅ,τι χαλνᾷ τὸ κόβεις καὶ λυτρώνεσαι
εὐκόλα, βλέπεις, πλάθεται ὁ πηλός.
Ἀλλὰ μὲ τὴν ψυχὴ ποιὸς τὰ παλεύει
τὰ πάθη τὰ παλιὰ καὶ τὰ καινούργια
ποὺ δὲν τὰ ξέρει παρὰ μόνον ὁ Θεός!

Sydney (St. Vincent's Hospital) 17-5-92

ΕΠΙΘΑΝΑΤΙΑ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Μὴν σᾶς φανεῖ παράξενον, εἶναι παρατηρημένον
οἱ πῶς πολλοὶ εὐαίσθητοι πεθαίνουν
κοιτάζοντας πλάγια
θαρρεῖς καὶ ντρέπονται τοὺς ἀδυνάτους
καθὼς τοὺς ἐγκαταλείπουν ἀπροειδοποίητα
σ' ἓναν κόσμον ποὺ μισεῖ τὴν εὐθεῖαν
γιατὶ τὴν φοβᾶται.
Ἀρνούμενοι γιὰ πρώτη φορὰ
τὴν εὐθυτενῇ τους παράδοση
αὐτοὶ οἱ ἀμετανόητα γενναῖοι
εἶναι σὰ νὰ δίνουν ἀναδρομικὴ ἀμνηστία
στὶς δολιχοδρομίες τῶν ὑποκριτῶν
ποὺ κατέκριναν διὰ βίου
ὅμως στὸ βάθος ξέρουν πῶς καὶ
στὶς δυὸ περιπτώσεις
ἔχουν ἀκολουθήσει νόμο θεϊκό.

Sydney-Carss Park 19-5-92

ΚΑΤΑΡΓΗΜΕΝΟΙ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΙ

Θά 'ναι νύκτα καὶ Αὐγουστος
τότε ποὺ ἀλλάζουν τῶν ἀστερισμῶν οἱ βάρδιες.
Ἐλύτης

Ἡ βεβήλωση διενεργεῖται πρὸ πολλοῦ ἐν ψυχρῷ
ἀπὸ ἐκπεσόντας ἀγγέλους τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀποκαλύψεως
κι ὁ λαὸς δὲν γνωρίζει μήτε θέλει νὰ γνωρίζει
ἐὰν καὶ πότε βοήθεια ἦξει.

Οἱ ψυχίατροι εἰσηγοῦνται συμβατική ἐρμηνεία
τὸ δῆθεν «σύνδρομο τῆς Ἱερουσαλήμ»
διευκολύνοντας ἐκ τοῦ πονηροῦ ποινικὲς ἐκπτώσεις
στὰ βραχυπρόθεσμα κριτήρια τοῦ κόσμου.

Τὴν γενικὴ ἐντροπία καταγγέλλει ἐν τούτοις
ποιητὴς μελλοθάνατος καθὼς ἐπικαλεῖται
διακονήματα καὶ βάρδιες
καταργημένων ἀστερισμῶν.

Sydney - Redfern 20-5-92

ΜΥΡΟ ΤΟ ΠΟΛΥΤΙΜΗΤΟ

«'Εστεφανώθης ἔργον
ἤδη ἐτελειώθης!»

('Ακολουθία τοῦ 'Αγίου Μύρου)

Τὸ νομίσαμε σχῆμα λόγου μὰ δὲν ἦταν
πὼς οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι προάγουσιν
ἡμᾶς εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
Λαὸς ὁλόκληρος ἀγιαζόμεσθε διὰ παντὸς
μὲ τὴ λατρευτικὴ χειρονομία τῆς πόρνης
ποὺ γνώριζε νὰ συνδυάσει ἐνώπιον τῶν 'Αγγέλων
μύρα σὺν δάκρυσι.

Στὴν ἀλχημεία τῶν ἐξήκοντα εὐόσμων εἰδῶν
ποὺ ψήνονται μὲ ὕμνους κι ἀναγνώσματα
ἀπὸ τὸ πῦρ ποὺ συντηροῦν
ὁλόκληρη σχεδὸν τὴ Μεγαλοβδομάδα
καιόμενες σεσαθρωμένες Εἰκόνες
μὴ δεῖς μονάχα τὴν ὁσμὴ εὐωδίας
τῶν χαρισμάτων τοῦ 'Αγίου Πνεύματος
ἀλλὰ καὶ τὶς συγκεκριμένες ἀρετὲς
ποὺ ἐξαρίθμησε

γιά τὴν ὁλοκληρίαν τοῦ κτιστοῦ
ὁ ἐκ Δαμασκοῦ ἱερὸς 'Ιωάννης.
Γι' αὐτὸ ὅταν ἐπευφημεῖ τὸ ἔργον
πλαί στον Πατριάρχη ὁ προεξάρχων Μαῖιστωρ
αὐτὸς ποὺ σήμερα τὸν λέμε Μυρεψὸ
καὶ καλεῖ τὸν λαὸ νὰ ἐπαναλάβει
ἐν ἀλαλαγμῷ

τὸ 'Εστεφανώθης ἔργον, ἤδη ἐτελειώθης
ἀρθρώνομε τὴν τελειότερη ὁμολογία
τοῦ πόσο Μέγας εἶναι ὁ Θεὸς
ποὺ στήριξε μονάχα στὴ μετάνοια
τὴ θέωση τοῦ κόσμου.

Sydney-Redfern 21-5-92

ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΙΕΣ

Αὐτὰ τὰ παλαμόσχημα φύλλα
τοῦ πλατάνου
πόση αἰσιοδοξία μᾶς γεννοῦν
καὶ πόση πίκρα:
Μᾶς εὐλογοῦνε ἄλλοτε ἀπὸ αἰώνων
κι ἄλλοτε μᾶς μουντζώνουν εἰς τοὺς αἰῶνας!

Sydney-Redfern 25-5-92

ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΚΟ ΣΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ

Σταθεῖτε ἐδῶ, μὴν πεῖτε ἄλλο τραγούδι
ἔχει περάσει ὁ καιρὸς τῆς εὐωχίας
οἱ ἀγελάδες δὲν εἶναι μόνο ἰσχνές
ἔχουν ἤδη ψοφήσει
καί, τὸ χειρότερο, δὲν βλέπουν οἱ πολλοὶ
τὸν κίνδυνο τοῦ μολυσμένου ἀέρα
ἀπὸ πτώματα ἄταφα
γιατὶ μορφάζουν
ὥς εὐτραφῇ
τὰ τυμπανιαῖα.

Sydney-Redfern 25-5-92

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑΚΙΣ ΕΠΤΑ

«Εικών είμι τῆς ἀρρήτου δόξης Σου
εἰ καὶ στίγματα φέρων πταισμάτων...»
(Εὐλογητάρια κηδείας)

Ἄρρητη καὶ ἀνερμήνευτη ἡ δόξα Σου
ὅμως ἡ εἰκόνα μένει σταθερὴ
ὅσο κι ἂν ἐξακολουθοῦν νὰ τὴν σπιλώνουν
τῶν πταισμάτων τὰ πλήθη.
Χωρὶς εἰκόνα θὰ ἐπικρατοῦσε τὸ χάος
καὶ θὰ τρόμαζαν ὅλα τὰ κτιστὰ
μὴ ἔχοντας σημεῖο ν' ἀπεικάζουν
τὴν παρουσία τοῦ Ἀόρατου.
Γι' αὐτὸ λοιπὸν κηρύττεις τὴν ἄφεση
τοῦ ἐβδομηκοντάκις ἐπτὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο;

Sydney-Redfern 30-5-92

ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ

«...οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται
ἀλλ' ὡς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι.»
(Ματθ. 22,30)

Τὸν μήνα ποὺ ἀρχίζει μὲ Κυριακὴ
μὴν τὸν φοβᾶσαι.
Ὅ,τι κι ἂν φέρουν οἱ ἐπόμενες
ἡμέρες του
δὲν θὰ μπορέσουν νὰ ματαιώσουν
τὸ Εὐλογητὸς ὁ Θεός.
Ὅσες φορὲς κι ἂν χάσεις τὴν ὑπομονή
μὴ λησμονήσεις τὸν Ἀγιασμὸ
ποὺ ἔγινε
τὴν πρώτη μέρα στὴν εὐρύχωρη φιάλη
τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας.
Μὴ ἔχοντας ἐκεῖ πάνω παιδιὰ καὶ γυναῖκες
μποροῦν οἱ Πατέρες νὰ μνημονεύουν συνεχῶς
τις ἀνασφάλειες ὅλου τοῦ κόσμου
καὶ νὰ προσεύχονται
ὕπὲρ ὧν τὰ ὀνόματα ὁ Κύριος γινώσκει.

Sydney - Carss Park 31-5-92

ΕΝ ΦΟΒΩ ΚΑΙ ΤΡΟΜΩ

Ἡ ποίησις δὲν εἶναι ἔργο κανενός μας
ἀλλιῶς θὰ φιλοδοξοῦσε κάθε ποιητῆς
 νὰ προγραμματίζει παραγωγὴν
τουλάχιστον μὲ βάσιν τὸ ὀκτάωρο
ὅπως ἐδήλωσε μερικὲς φορές
 ὁ ἀείμνηστος Γιάννης Ρίτσος
 ὅσο ἀκόμη ἀναπαύοταν φιλάρεσκα
 στὶς κομμουνιστικὲς τοῦ ἀφέλειες.
Ποίησις εἶναι ἡ ἀμεσώτατη παρέμβασις
 τοῦ Θεοῦ
ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ δὲν τὴν περιμένεις
γι' αὐτὸ πρέπει νὰ λέμε ἐκ τῶν ὑστέρων
ὅχι ὅτι ἐμεῖς κάναμε κάτι
—ὅταν μάλιστα τοὺς στίχους δὲν ἐλέγχει ἡ λογικὴ—
ἀλλ' ὅτι κάτι ἔγινε θαυμασίως
ὅπως ὁ Μωυσῆς κατέγραψε στὴ Γένεση
 ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ
 «καὶ ἐγένετο φῶς».

Sydney-Redfern 5-6-92

ΟΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Τοὺς παρακολουθεῖς ἀπ' τὸ παράθυρο
καθὼς πηγαινόρχονται στὴν αὐλὴ
τοῦ Καθεδρικοῦ
καθαρίζοντας χόρτα ἢ ποτίζοντας ἄνθη
καίγοντας σκουπίδια προσεχτικὰ
ἢ ἐκτελώντας μὲ προθυμία ἄλλα θελήματα
σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἑφημερίου
ποὺ τοὺς κερδίζει κατὰ νόμον μιὰ μέρα φυλακῇ
ἐφ' ὅσον τὴν ἐργάζονται σὲ κοινωφελὲς ἔργο·
παρατηρεῖς τὸ καλοκάγαθο βλέμμα
ἢ τὸ ἀπροσποίητο ἀνθρώπινο βῆμα τους
κι ἀδυνατεῖς νὰ πιστέψεις πῶς αὐτοὶ εἶναι
ποὺ ἐχειροδίκησαν
ἢ τόλμησαν ὅποιαδῆποτε ἄλλη πράξι βίας.
Ἔχουν τὴν τρυφερότητα μικροῦ παιδιοῦ
τὴν ἀδεξιότητα τοῦ ἀθώου
κι ὅπως δουλεύουν χωρὶς νὰ περιμένουν
πληρωμὴ
συμπλήρωσαν ἐν ἀγνοίᾳ τοὺς ὅλα τὰ δικαιολογητικὰ
γιὰ νὰ τοὺς χορηγηθεῖ κατ' ἀπονομὴν
ἰθαγένεια Ἀγγέλων.

Sydney - Redfern 6-6-92

ΓΛΩΣΣΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ

«Φωνὴν ἑλληνίδα βαρβάροις
προστάγμασιν ἐτόλμησε χρῆσθαι.»

Πλούταρχος

Τὴ γλῶσσα τούτῃ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν μιλήσει
ὁποιοδὴποτε στόμα
δίχως ν' ἀφήσει ἀλλοιώσεις στὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴ.
Λαλιὰ ποὺ προσαρμόζεται ἀπὸ αἰώνων
στὸ ἄρρητο μυστήριον τῆς συλλογικῆς μνήμης
τοῦ Γένους
καθὼς βιώνεται ἀνάμεσα στὶς συμπληγάδες
τοῦ ἤδη καὶ οὐπω
δὲν γίνεται κτῆμα προσήλυτου ἢ ὑπηκόου
κι ἂς πὰ νὰ λέει ὅ,τι θέλει ὁ λογιώτατος
Ἰσοκράτης
περὶ «παιδεύσεως ἡμετέρας» καὶ
τῶν ταύτης μετεχόντων
σὰ νὰ ἐπρόκειτο γιὰ ἀλφάβητο μόνον καὶ λεξιλόγιο.
Ἡ γλῶσσα τούτῃ ψυχὴ κυμαίνουσα
μικροῦ λαοῦ μὲ σταθερὸ πεπρωμένο
ποὺ ἔζησε τὴν κάθε μέρα τοῦ σὰν μελλοθάνατος
ἀγωνίζεται νὰ διδάξει τοὺς ἐγγὺς καὶ μακρὰν
πὼς ἡ ὑψίστη ἀποστολὴ ἦταν πάντα τὸ ὄραμα
ὅχι τὸ πρόγραμμα.

Sydney-Redfern 9-6-92

ΤΟ ΠΡΩΤΕΙΟ ΤΟΥ ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΥ

Ὕμνος ἅπας ἡττᾶται συνεκτείνεσθαι σπεύδων
τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν Σου...

Ἀκάθιστος

Οἱ στίχοι μου δὲν εἶναι φωνές
μήτε κὰν θέσεις ἢ ἀντιθέσεις.
Ἀπλῶς ὑπαινίσσονται τὸ μυστήριον
μὲς στὸ ὅποῖο βυθίζομαστε ὅλο καὶ περισσότερο
ἀδιάφορο ἂν τὸ αἰσθανόμαστε ἢ ὄχι
ὅπως ὁ πύργος τῆς Πίζας γέρνει προοδευτικὰ
πρὸς τὴν ὀριζόντιον
ὅσο κι ἂν μένει ἀθέατη διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ
ἢ συνεχῶς αὐξανόμενη κλίση
μέχρι νὰ ταυτισθεῖ μὲ τὸ ἔδαφος.

Sydney-Redfern 14-6-92

Η ΞΑΣΤΕΡΙΑ ΤΟΥ ΑΔΕΣΠΟΤΟΥ

Φοβήθηκα τὶς πρῶτες ἐντυπώσεις
καθὼς ποτὲ σχεδὸν δὲν ἦταν ἀντάξιες
 προσώπων καὶ καταστάσεων
κι ἐγὼ δὲν εἶχα τὴ σοφία νὰ περιμένω
τὴν προοπτικὴ μακρότερου χρόνου.
Μὲ τὴν ἀέναη ροὴ μέσα καὶ γύρω
πρῶτο ζητούμενο θὰ ἔπρεπε νὰ ᾖ ὁ ρυθμὸς
ποὺ θὰ μᾶς ὀδηγήσει ὅπως ὁ μίτος τῆς Ἀριάδνης
νὰ σκοτώσουμε τὸ κτῆνος ποὺ χασμωδεῖ
 στὴν παρορμητικὴ ἀμεσότητα
κι ὕστερα νὰ βγοῦμε στὴν ξαστεριά τοῦ ἀδέσποτου
 δικαιωμένοι ἀπὸ τοὺς καθαρμούς
 τῆς πάναγνης κόρης.

Ἀθήνα 26-6-92

ΚΑΤΑΡΓΗΜΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ (B)

Δέν τὴν ἀκοῦμε πιά συχνά ὅπως πρῶτα
παρὰ σὲ λίγα γραφικὰ χωριά
κι ἴσως γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὴν προσέχουμε
σήμερα
περισσότερο ἀπὸ πρῶτα
τὴν ἀείποτε ἄμουση θεωρούμενη
φωνητικὴ παρέμβαση τοῦ γαιῖδάρου.
Πῶς εἶναι δυνατόν αὐτὸ τὸ εἰρηνικὸ κατοικίδιο,
λέμε
μὲ τόση ὑπακοή καὶ ταπείνωση
νά 'χει μιὰ τόσο θορυβώδη φωνή;
Θαρρεῖς πὼς ξαφνικὰ λύθηκαν δέκα
σκουριασμένες τροχαλίες
ἢ τῶν γειτονικῶν καταστημάτων τὰ ρολὰ
κι ἔπεσαν πάνω στὸ ἀνυποψίαστο κεφάλι σου
καθὼς ὁ Κύρ Μέντιος ἀπλῶς πῆγε νὰ χαιρετήσῃ
τὸν ἥλιο
ἢ νὰ δηλώσῃ σιωπηλὴ ἀλληλεγγύη
σὲ διερχόμενο ὁμογενὲς ὑποζύγιο.
Κι ὅμως ἂν καὶ ἰδιαιτέρως κατανυκτικὸς
ὁ χαμηλότονος ἀνθρώπινος λόγος
ποὺ μὲ κατεβασμένα μάτια κάτι πάει νὰ ψελλίσῃ
γιὰ τὸ ἄρρητο μυστήριον στὴ ροὴ τοῦ φθαρτοῦ
δὲν εἶναι λιγότερο συγκλονιστικὸς
ὁ ἀνεπιφύλακτος ἀλαλαγμὸς τοῦ γαιῖδάρου
ποὺ δὲν κουράζεται νὰ κάνῃ οὐρανομήκη θούριο
τὴν περιφρονημένη καθημερινότητα.

Ἄδελε 30-6-92

«ΖΩΝΑΡΣ»

Ἐμεινε πιά σχεδὸν μοναδικὸ
αὐτὸ τὸ Καφεζαχαροπλαστεῖον
στὴν περιώνυμη ὁδὸ Πανεπιστημίου
μὲ κύριους θαμῶνες ἀπόστρατους
ἢ συνταξιούχους
ἀλλὰ καὶ κάποιους ἄλλους ἐμφανῶς ἐν ἀκμῇ
ποὺ ἐν τούτοις ἐπιμένουν νὰ συντηροῦνται
πρωτίστως μὲ ἀναμνήσεις ἤδη ἀπὸ τῶρα
λόγῳ τῆς ταραγμένης ἐποχῆς.
Τὰ περισσότερα γκαρσόνια ἡλικιωμένοι
μοιάζουν διδάσκαλοι ἄλλοτινοῦ καιροῦ
ποὺ ἐμπνέουν θαλπωρὴ καὶ σεβασμὸ
τόσο πολὺ
ὥστε ὅταν ἔρχεται ὁ λογαριασμὸς στὸ τέλος
νὰ σὲ προβληματίζει σοβαρῶς τὸ φιλοδώρημα.

Ἀθήνα 6-7-92

ΦΩΤΟΣ ΑΝΑΔΟΧΟΙ

Στὴ Σταυρονικήτα ὁ Ναὸς τοῦ Καθολικοῦ
μὲ λειτουργὸν τὸν ἐκ Γαλλίας π. Ἀμβρόσιο
ἱεουργοῦσε ἤδη ἀπὸ τὶς μικρὰς ὥρες
μετὰ τὸ μεσονύκτιο
τὴν βάπτισι τῆς νέας ἡμέρας ποὺ δὲν ἔλεγε
νὰ χαράξει
πρὶν τὸ εἰδωλολατρικὸ φῶς τῶν Ἑλλήνων
ἀποταχθεῖ τῷ Σατανᾷ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ
συνταχθεῖ δὲ ἀνεπιφυλάκτως τῷ Χριστῷ
καὶ προσκυνήσει Αὐτῷ ὡς βασιλεῖ καὶ Θεῷ
ἔχοντας ἀναδόχους λευχειμονοῦντας
καθὼς ψάλλουν τὸ χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινὸν
τοὺς μελανοχίτωνας Ἀδελφοὺς τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου
ἤγουν ὁλόκληρη τὴν συνοδεία
Τύχωνος Ἱερομονάχου

Ἁγιον Ὅρος (Σταυρονικήτα) 15-7-92

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟ ΣΧΟΛΙΟ

Τὸ νὰ συμπεριφέρεσαι μὲ τὴν ἴδια τρυφερότητα
 στὸ πρόσωπο τοῦ ἀνεπανάληπτου συνανθρώπου
 στὰ ἐπὶ μέρους εἶδη τοῦ ζωικοῦ βασιλείου
 ποὺ δὲν εὐλογήθηκαν νὰ ἐξελιχθοῦν ὡς τὴν
 ὑψίστη βαθμίδα
 στὰ δέντρα ἀκόμη ἢ τὰ ἐν γένει φυτὰ
 τῆς ἐν προνοίᾳ καὶ οἰκτιρμοῖς διαρθρωμένης
 ἀνεξερεύνητης κλίμακος τῆς κτιστῆς δημιουργίας
 ἢ τὸ ν' ἀκουμπᾶς μὲ τὴν ἴδια εὐλάβεια τὸ σῶμα τῆς γῆς
 ἀνεξαρτήτως ἂν εἶναι χῶμα ἢ θάλασσα
 μακρινὰ ἀστέρια μάζες φωτὸς ἢ ἀέρα
 σὰ νὰ ἐπρόκειτο γιὰ τὴν ἀτομικὴ σου τὴ σάρκα
 νὰ εἶσαι βέβαιος δὲν εἶναι ἐφάμαρτος πανθεϊσμὸς
 μήτε χονδροειδὴς εἰδωλολατρεία.
 Εἶναι ἀπλῶς ἡ προσπάθεια συνεποῦς προσαρμογῆς
 στὴν ἀπόλυτη χάρη τῆς θεήλατης φύσεώς σου
 ποὺ δὲν ἰσοπεδώνει ἐπ' οὐδενὶ ὅσα διέκρινε
 ὁ πάνσοφος Δημιουργὸς δι' οὓς οἶδε λόγους
 ἀλλὰ μονάχα τὰ γεραίρει ἐνιαίως
 γνωρίζοντας ὅτι μόνον μέσ' ἀπὸ τὰ κτιστὰ
 ὁρατὰ ἢ ἀόρατα
 δοξάζεται θεοπρεπῶς ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 21-7-92

ΠΕΝΘΟΣ ΚΟΙΝΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ

Δέν συνέβη τίποτε τὸ ἰδιαιτέρως τραγικὸ
ἐν τούτοις τὸ ταπεινὸ δωμάτιο
ἔχει μιὰ ὄψη πένθιμη ποῦ δὲν τὴν ἀντέχει
ὁ ἐξαντλημένος ἔνοικος
ἀνεξαρτήτως φύλου ἢ ἡλικίας
καθὼς μαδοῦν οἱ σουβάδες δίχως τὸν ἐλάχιστο ἄνεμο
κι οἱ κατσαρίδες πηγαινοέρχονται σὰν λιλιπούτεια
παιδικὰ ἐξαρθρωμένα τραινάκια
ὁ δὲ ἥλιος τοῦ ἀπογεύματος δὲν συγκινεῖται
καθόλου νὰ καθυστερήσει
πέντε μονάχα λεπτὰ ὅχι παραπάνω
τὴ λύση τοῦ δράματος.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 21-7-92

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΕΝ ΣΠΑΤΑΛΗ

Τῇ νύχτα συντελοῦνται κάποιες περίεργες
διεργασίες
στὸ διπλὸ μὲν χάριν ἀνέσεως
πλὴν μοναχικὸ σου κρεβάτι
κι αὐξομειώνουν θαρρεῖς τοῦ κορμιοῦ σου
τὸ μῆκος
ἀνάλογα μὲ τὶς ἔγνοιες καὶ τοὺς καημοὺς
ποὺ τυραννοῦν τὴν γρηγοροῦσα συνείδηση.
Τότε εἶναι ποὺ ἀναγκάζεσαι νὰ τεντωθεῖς
διαγωνίως
γιὰ νὰ χωρέσεις ἔστω σωματικῶς
στὶς δεδομένες σταθερὲς
οἰκονομώντας ἐν σπατάλῃ τὰ ἀνοικονόμητα.

Χαλκιδική (Καλούτσικο) 22-7-92

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Ἀφύσικο ἀπόψε τὸ φεγγάρι
τόσο ψηλὰ στὸν οὐρανὸ
γιατὶ μᾶς ἔχει συνηθίσει σ' ἓνα ἄλλο ἦθος
νὰ μπαινοβγαίνει δηλαδὴ στὴ ζωὴ μας
σὰν ἐνσυνείδητη βούληση
ρυθμίζοντας μὲ ἡλεκτρονικὴ εὐαισθησία
ὄχι μονάχα τὶς μέρες τοῦ μηνὸς
ἢ τὰ νερὰ τῆς παλίρροιας
ἀλλὰ καὶ τὰ προσωπικά μας συναισθήματα
ἀκαταμάχητος κυρίαρχος τοῦ ψυχισμοῦ μας.

Χαλκιδικὴ (Καλούτσικο) 22-7-92

Ο ΑΣΤΗΡ Ο ΠΡΩΙΝΟΣ

Τὸ μικρὸ σκάφος ποὺ χαράσσει
τὸ γυαλὶ τῆς θάλασσας
ἀπόφαση ἀπροσδόκητη στὸ πεπρωμένο
ὄρυμαγδὸς στὴ νωχέλεια τοῦ μηδενὸς
τὸ στοίχημα τῶν ψαριῶν τὸ χαμένο.

Χαλκιδιχὴ (Καλούτσικο) 23-7-92

ΣΑΜΟΣ

Στὸν ἱατρὸ Μιχαήλ Θέμελη
genius loci τοῦ νησιοῦ.

Μονάχα ἐδῶ μπορούσε ὁ Πυθαγόρας
νὰ ὑποψιασθεῖ τὴ μαγεία ρυθμῶν
καὶ ἀριθμῶν.
Ἦ ἐλὶά μὲ τ' ἀμπέλι συμφωνία
ὀρίζοντίας εἰρήνης
κι ἀμέσως στὴ συνέχεια τὸ κυπαρίσσι
ἀκοίμητη φλόγα τοῦ κατακόρυφου
ἀλαλαγμὸς ἀνυπότακτος
τοῦ Ἀρχοντα Λυκούργου Λογοθέτη.
Ἀπέναντι, στὰ ἑφτακόσια μόνο μέτρα
ἡ Τουρκία, ὅχι ἀπλὸς ὀρίζοντας.
Καὶ τὸ Κάστρο
κουρελιασμένο ν' ἀντιστέκεται
στὸν ἡμερονύχτιο Ἐφιάλτη!

Πυθαγόρειο 1-8-92

ΕΞ ΟΝΥΧΟΣ

Ἔτσι καθὼς βιοπαλαίει ὅλημερίς
ἔχει στραβοπατήσει τὰ παπούτσια
κι ἐκεῖνα ὅπως σκέβρωσαν πρὸς τὰ μέσα
καὶ δυσκολεύουν τὸ βῆμα του
ἔγιναν μιὰ ἀκόμη ἀφορμὴ νὰ φαντασθῶ
πόσο κλεισμένη πρέπει νὰ ᾖ
κι ἡ ψυχὴ του.

Ἀθήνα 7-8-92

ΑΓΓΕΛΟΙ

Στὸν Νέστορα Μάτσα

Οἱ Ἄγγελοι ὄντα μεθόρια
ἀνάμεσα στὸ κτιστὸ καὶ τὸ ἄκτιστο
θά ἔχουνε πάντα νὰ ποῦν περισσότερα
ἀπ' ὅσα μέχρι τώρα μπόρεσαν
νὰ μεταδώσουν
δηλαδή ἀπ' ὅσα ἐμεῖς μπορέσαμε
ν' ἀκούσουμε.

Οἱ Ἄγγελοι θὰ μένουν πάντα
οἱ ἀνεξάντλητοι ὑπαινιγμοὶ τοῦ Θεοῦ
πάνω ἀπὸ ἓναν κόσμο πού ἔχει αὐτιά
ἀλλὰ ἐν τούτοις μήτε ἀκούει
μήτε ὑπακούει
γιατὶ προτιμᾷ νὰ ὠτακουστεῖ.

Ἀθήνα 4-9-92

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ

Αὐτὴ ἡ τόσο ἐλληνικὴ φιλοδοξία
μὲ τὸ ἐκ πρώτης ὄψεως ἀκίνδυνο ὄνομα
ἔχει προοπτικὲς ἀδηφάγους.
Ζητᾷ νὰ σὲ γυμνώνει προοδευτικὰ
μέχρι ν' ἀκουμπήσεις τὸ χῶμα
στὴν κυριολεξία κατὰσαρκα.

Ἀθήνα 4-9-92

Η ΑΧΑΡΙΣΤΗ ΓΑΤΑ

«Τὸ βασικὸ στοιχεῖο τοῦ σύμπαντος
ἀπέναντι στὸν ἄνθρωπο
εἶναι ἡ ἀδιαφορία.»

Π. Μάτεσις

Ἡ δωρεὰν συνεχῆς ἐπιμιξία
τῶν στοιχείων τῆς φύσεως μὲ τὸ σῶμα
ἀκόμη καὶ μὲ τὴ συνείδηση τοῦ ἀνθρώπου
φαίνεται δὲν ἀρκοῦν γιὰ νὰ δώσουν
νόημα ὑποχρεωτικὸ στὴ λέξη «ένδιαφέρον»
κι ἔχουμε ἰσολογισμοὺς ἀχάριστης γάτας
ποὺ προτιμᾷ νὰ κλείνει τὰ μάτια
καθὼς τῆς πετᾷμε ψωμί.

Sydney-Carss Park 10-9-92

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Πότε ἐπὶ τέλους θὰ μάθουν οἱ σοφοὶ
 νὰ διαβάζουν σωστά τὶς λέξεις
 νὰ μὴν τὶς χρησιμοποιοῦν δηλαδὴ
 καθὼς οἱ τυφλοὶ τὰ νομίσματα;
 «Ἐν-διαφέρον» πῶς μπορεῖ νὰ χωρέσει
 ἐκεῖ πού ἡ Πρόνοια τὰ φέρνει ὅλα σὲ
 σύγκλιση
 ὑπερνικώντας τὴν «δια-φορά»!

Sydney - Carss Park 10-9-92

ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ ΑΦΗΣ

Ἀκόμη τὸ δεξί μου χέρι ψάχνει
τὸν λάκκο πὺ δημιουργήθηκε αἰφνιδίως
καθὼς ὑπερυψώθηκε τὸ κόκκαλο τῆς ὠμοπλάτης
στὴν πρινηδὸν ἐπαφή Σου μὲ τὸ χῶμα
ἀπ' ὅπου ζήτησα νὰ Σ' ἀναστήσω.
Τὸ βλέμμα μου ἐξακολουθεῖ νὰ θωπεύει
ὀλόκληρο τὸ περίγραμμα τοῦ κορμιοῦ Σου
ἔτσι καθὼς ἐκτόπιζε τὸν ἄέρα
στὰ πρῶτα ἐκεῖνα χρόνια τῆς ἐφηβείας
ἀδιαφορώντας γιὰ μεταγενέστερες ἐκπτώσεις
ἀπρόβλεπτους ἀκρωτηριασμούς.
Τὰ χεῖλη μου κρατοῦν ἀκόμη τὴ γεύση
τῆς πρώτης ἀλμύρας πὺ σχηματίσθηκε
καθὼς οἱ αὔρες ἔφερναν ἀπ' τὰ κύματα
μαργαριτάρι ἀτραυμάτιστο
κρουστὸ τ' ὄνομά Σου.

Sydney-Ashfield 12-9-92

Η ΑΔΙΟΡΑΤΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ

Οἱ βασικὲς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων
εἶναι θεόσδοτες
ἄρα δὲν ὀδηγοῦν ἀπαραιτήτως
σὲ ἀνταγωνισμοὺς κι ἀλληλοσπαραγμό.
Ἐκφράζουν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
ποὺ προβλέπει:
νὰ χρειαζόμαστε γιὰ νὰ κοινωνοῦμε
νὰ δίνουμε γιὰ νὰ χαιρόμαστε
νὰ παίρνουμε γιὰ νὰ εὐγνωμονοῦμε.

Sydney - Carss Park 13-9-92

ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΠΑΛΑΙΟΠΩΛΕΙΟΥ

Πουλιόταν στὸ Μοναστηράκι
Κεντρικὸ Πάνθεον τῶν ἐρειπίων
μικρὸ ἀσήμαντο κομμάτι
διαλυμένης οἰκοσκευῆς.
Στὸ πάνω ἥμισυ τῆς ἐπιφάνειας
καράβι ἀρμενίζει ἀκόμη
ἐνῶ στὸ κάτω ἓνας καθρέφτης
χωνεύει μνηῆμες καὶ μορφές.

Sydney-Ashfield 22-9-92

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΥΡΟΣ

Ὅπου ἀποτύχεις δὲν ἔχει νόημα νὰ ρωτᾷς
τί ἦταν ἐκεῖνο πού ἔφταιξε.

Αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἐνδιαφέρει
τὸν ἱστορικὸ
τὸν ψυχολόγο

ἐπ' οὐδενὶ ὅμως τὸν ἀγωνιζόμενο.

Γιὰ σένα εἶναι ἀρκετὸ νὰ θυμᾶσαι

τὴν ἐκκρεμότητα καθ' ἑαυτὴν

τὸ πόσο ὑψηλὸς ἦταν ὁ στόχος

καὶ ποιὸς λόγος, ἐνδεχομένως ἀνομολόγητος

σ' ἔκαμε κάποτε νὰ τολμήσεις.

Ἔτσι θὰ κρίνεις μὲ ψυχραιμία σοφοῦ

τὸ ἓνα ἐκεῖνο καὶ μόνο πού σὲ ἀφορᾷ:

τὸ ἂν δηλαδὴ πρέπει νὰ ἐπανέλθεις.

Ὅλα τ' ἄλλα εἶναι ἀπλῶς λεπτομέρειες

πού τις ρυθμίζει τελείως αὐθόρμητα

τὸ αἷμα

αὐτὸς ὁ πύρινος δαίμονας

τῆς προσωπικῆς ἐτερότητας.

Sydney-Carss Park 26-9-92

TA XEPIA

Μέσ' ἀπ' τὰ χέρια φιλοδοξεῖ νὰ περάσει
τὸ χρονικὸ καὶ τῶν πέντε αἰσθήσεων.
Καθὼς τὰ δάκτυλα συγκροτοῦνται
σὲ παλάμη
μποροῦν πάντα νὰ καταγράφουν γιὰ σπουδὴ
ἀκόμη καὶ γιὰ ἐπαλήθευση
ὄχι μονάχα τὸ σῶμα τοῦ λήμματος
καὶ τοῦ ἐγκλήματος
ἀλλὰ καὶ τὴν τάση, τὴν ἔνταση ἢ τὴ διάσταση
σὲ ἀπεριόριστα μαγνητικὰ πεδία
σὲ ἀναριθμητες ἠλεκτρικὲς ἐκκενώσεις.

Sydney-Carss Park 2-10-92

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Ὅσες φορές λές ἓνα ὄχι στήν ψευτιά
καὶ τὴν εὐτέλεια
λές κι ἓνα ναὶ στήν ἀλήθεια
κάνεις ἀθόρυβα μιὰ μικρὴ ἐπανάσταση
ἴσως σὲ κλάσμα δευτερολέπτου
μὰ ἀνατρέπεις εἰρηνικὰ τὸ βασίλειο
τοῦ σκότους
ποὺ κτίσθηκε ἐπίσης ἀθόρυβα
ἀπὸ αἰώνων
μὲ μικρὲς καθημερινὲς προδοσίες
ποὺ εἶχαν ἀπρόβλεπτο βεληνεκὲς
γιατὶ συνήθως δὲν ὑπολογίζουν οἱ ἄνθρωποι
τῆς στιγμῆς τὶς συνέπειες.

Sydney·Redfern 2-10-92

Η ΠΡΩΤΗ ΑΓΙΟΤΗΤΑ

Ἡ χρυστάλλινη εἰλικρίνεια τοῦ σώματος
καὶ γιὰ νὰ τὸ ποῦμε ἄλλιῶς

ἡ πρώτη ἀγιότητα

εἶναι ἡ ἀκατανίκητη ἀμεσότητά του
καθὼς δὲν μπορεῖ νὰ κρύψει ἐπὶ πολὺ
ὅποιοδῆποτε βαθμὸ ἀναπηρίας
ἢ τὶς ἐπινοήσεις ὑποκαταστάτων
γιὰ σοβαροὺς πρακτικοὺς λόγους
γιὰ πρόσκαιρα αἰτήματα αἰσθητικῆς.

Πλαστικὸ δάχτυλο

βαμμένο μαλλί

μεταμοσχευμένο δέρμα!

Διατυπώνουν σχεδὸν μονολεκτικὰ

καὶ συγχρόνως

χωρὶς ὀδυρμὸ ἢ παράπονο
ἐκεῖνο ἀκριβῶς πού θὰ νόμιζες
πὼς πᾶνε νὰ κρύψουν:

τὴν ἀνώνυμη ἔνδεια.

Γι' αὐτὸ τὰ ἐλιξήρια τοῦ σώματος

δὲν θὰ ἐξαπατήσουν ποτὲ κανένα

στὸν βαθμὸ πού τὸ κατορθώνει ἡ ψυχὴ

καὶ μάλιστα

χωρὶς καθόλου νὰ τὸ χρειάζεται

ἀφοῦ τὸ μεγαλεῖο της φανερώνεται

ἐν ἀφελότητι καρδίας.

Sydney - Carss Park 6-10-92

ΟΛΙΚΗ ΕΚΛΕΙΨΗ

Τὸ κτίριο πὺ ὑψώνεται ἀργὰ ἀλλὰ σταθερὰ
ὄχι ἀκριβῶς μπροστὰ ἀλλὰ κάπως στὸ πλάι
νὰ δεῖς πὺ θὰ μᾶς κόψει κι αὐτὸ τὴ θέα
θὰ μᾶς κοντύνει τὴν ἀνάσα καινούργιος βραχνὰς
λὲς καὶ δὲν ἔφταναν ὅλα τ' ἄλλα
πὺ μπαينوβγαίνουν ἀνεξελέγκτως κάθε τόσο
στὸν μικρὸ μας ὀρίζοντα.

Ἔτσι πὺ ἐξελίσσονται τὰ καθ' ἡμᾶς
σὲ πιάνει τὸ παράπονο νὰ ρωτήσεις:

Ποιὸς ἐπὶ τέλους μετρᾷ τὸ ὄξυγόνο
γιὰ τὰ πνευμόνια μας;

Ποιὸς εἶναι σὲ θέση νὰ ὑπολογίσει τὴν
ἀντοχή μας

σ' ὅποιαδὴποτε στενο-χώρια;

Φτάνουν πιά τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ

ντουβάρια

κοντεύει νὰ πάθουν ἀγκύλωση ὄχι μονάχα

τὰ μέλη μας καὶ τὰ αἰσθήματα

θὰ πάθει ἀγκύλωση καὶ τὸ βλέμμα

καὶ τὸ χαμόγελο

θὰ σημειώσει ὀλικὴ ἐκλειψὴ κι ἡ ἐλπίδα...

Sydney-Redfern 7-10-92

ΤΟ ΤΟΥΒΛΟ

Πῆγε νὰ μιμηθεῖ τὴν πέτρα
καὶ δὲν ἄντεξε
ἢ βιάση ψήνει τὸ ψωμί
μὰ δὲν τὸ καλοψήνει
ἔγινε τῆς μικρόνοιας τὸ σύμβολο
δὲν μπόρεσε νὰ δικαιώσει τὸ καμίνι.

Sydney-Ashfield 7-10-92

ΤΟΥ ΑΕΡΑ ΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΒΑΡΟΣ

Ἐν τέλει ὅλα τὰ βιώματα
ποὺ συγκρατοῦμε σήμερα σὰν ἀναμνήσεις
δὲν ἦταν τίποτ' ἄλλο παρὰ ἓνα
ἐτερόκλητο σύμπλεγμα παραισθήσεων
ποὺ μᾶς εἶχε μεθύσει σὲ τέτοιο βαθμὸ
ὥστε νὰ μὴν ἀντιληφθοῦμε ἐπὶ πολὺ
κάποτε μάλιστα καὶ διὰ βίου
τὸ ἀνυπόστατο τῶν πραγμάτων
κι ἄς μὴν ἦταν ὅλα παρὰ τὰ δικά μας
πεπραγμένα
γιὰ τὰ ὅποια ἀγογγύστως ἀναλάβαμε
ὡς ἔντιμοι πολίτες τὶς εὐθύνες μας.
Ἔτσι μαθαίνουμε σήμερα ἐπειγόντως
τὸν κόσμον ἀπ' τὴν ἀρχὴ
συνομολογώντας ἀνενδοιάστως ὅποιοδῆποτε θαῦμα
ἀναγνωρίζοντας ἀνεπιφύλακτα
καὶ τοῦ ἀέρα τὸ εἰδικὸ βάρος
ποὺ κάποτε μᾶς γίνεται ἀσήκωτο.

Sydney-Ashfield 8-10-92

Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΩΝ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ

Πέθανε ἡ σίστερ Ντοροθέα
 κι ὁ Μπάρμπα Γιάννης
κι ἔμεινα μόνος νὰ φυλάω
τοῦτο τὸ ἔνδοξο ἐρείπιο τῶν ἀναμνήσεων.
Νὰ ἐπιδιορθώσεις δὲν σ' ἀφήνουν
παρὰ μονάχα στὸ βαθμὸ ποὺ συντηρεῖς
πρωτόγονα σχήματα παρωχημένων ἀνέσεων.
Νὰ τὸ ἐγκαταλείψεις δὲν ἀντέχεις
χωρὶς ν' ἀρνηθεῖς μὲ σκληρότητα
 τὸν ἄστεγο ἐκεῖνο ἑαυτό σου
μιὰ κι ἡ ψυχὴ κρεμάστηκε σὰν νυχτερίδα
στὰ ρεμβώδη σκαλίσματα τοῦ ψηλοῦ ταβανιοῦ
στῆς σκάλας τὰ περίτεχνα κιονόκρανα
πρὸ πάντων ὅμως στὴν ἀκατανίκητη γοητεία
 τῶν φαντασμάτων.

Sydney - Ashfield 10-10-92

ΜΟΡΦΕΣ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΑ

Οἱ μορφές καὶ τὰ σχήματα εἶναι
ἐπισκέπτες
ἀνεξαρτήτως ἂν ἔρχονται πρὸς ἐσένα
ἢ πηγαίνεις ἐσύ.
‘Ο ἐπισκέπτης σὲ βγάζει ἀπὸ τέλμα
ποῦ δὲν ἀποκλείεται νὰ μὴν εἶχες
ἀντιληφθεῖ
διόλου παράδοξο καὶ νὰ τὸ εἶχες ἐπιδιώξει
ἐπιμελῶς ὡς σκηνικὸ
ἀναζητώντας τὴ θαλπωρὴ
ἐπαναλαμβανόμενου χώρου
καταφυγὴ τῆς ταυτότητος.
Μορφές καὶ σχήματα συλλαβίζουν ἀσυναισθήτως
ὅλες οἱ αἰσθήσεις
ἀκόμη κι ὅταν εἴμαστε τυφλοὶ
ἢ κωφάλαοι
κοιμώμενοι ἢ ἐν ἐγρηγόρσει
ὁ κώδικας μένει πάντα ἀνοιχτὸς
σὰν τὴ μοίρα
μονίμως διφορούμενος σὰν τὴν ἐσπέρα
ἢ τὴν αὐγή.

Sydney · Carss Park 11-10-92

ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ

Μάθαμε ν' ἀναπτύσσουμε τὴ ζωὴ μας
ἀνάμεσα σὲ σήματα κινδύνου
κι ἔχει γιὰ μᾶς μιὰν ἄλλη γεύση τὸ νερὸ
καὶ τὸ ψωμὶ κι ὁ πόνος.
Ἐμεῖς δὲν περιμένουμε τὴν Ἀνοιξή
νά ῥθει μονάχη μέσ' ἀπ' τὸ ἡμερολόγιο
τὴν προκαλοῦμε νὰ ἐπιστρέφει ἀθέατη
χωρὶς ἀξίωση νὰ ληξιαρχεῖται
χρεώσαμε κάθε στιγμή
παρθενογέννηση.

Sydney-Ashfield 15-10-92

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΣΙΩΠΗΣ

Παρακάμπτοντας τ' ὄνομα καὶ τὴ φωνή σου
νόμισαν ἀφελῶς πῶς θὰ σὲ θάψουν
οἱ νεκροθάφτες τῶν ἐλεύθερων σελίδων
οἱ θλιβεροὶ ἐργολάβοι τῶν προκατασκευασμένων
ἀνακαλύψεων.

Συνήθισαν νὰ βεβηλώνουν τὸ Ἀλφάβητο
ὅπως οἱ οὔνοι τὸ διάδημα τοῦ Αὐτοκράτορος
καὶ ἀγνοοῦν οἱ δέλταιοι πῶς ἡ σιωπὴ τους
δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει μεγαλύτερη ἀξία
ἀπ' τὴ σακατεμένη τους φωνή.

Sydney-Adelaide 17-10-92

ΗΛΙΚΙΑ ΠΟΥ ΥΠΟΚΡΙΝΟΤΑΝ

Ἀπὸ τέτοιες στιγμές θὰ μαντέψω
τὴ μοίρα

N. Χατζηνικολάου

Ἦταν τὸ πράσινο πὺ ἐξελισσόταν
σὲ λαδὶ
καὶ σ' ἔκανε νὰ χάνεις τὴ φωνή σου
νὰ περπατᾷς μὲ μάτια κλειστὰ
στὸ πρὸ πολλοῦ πουλημένο
πατρογονικὸ ληόφυτο
στὴν Ἀγιά Εἰρήνη
ἐνῷ τὸ στόμα σου γεμάτο ἀγουρόλαδο
εὐλογοῦσε χωρὶς λόγια
ἤγουν μὲ λόγο ἀποφατικὸ
μιὰν ἡλικία πὺ ὑποκρινόταν
ἀντίστροφη μέτρηση.

Adelaide-Sydney 19-10-92

ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΗ ΩΡΑ

Μεῖνε σ' αὐτὸ τὸ ἀμυντικὸ ἡμίφως
μὲ σταυρωμένα χέρια
Ρίτσος

Ἡ στάση τῶν σταυρωμένων χειρῶν
δὲν εἶναι ἀπλῶς ἀμηχανία ἢ τεμπελιά
μήτε ἀδιαφορία
ὅσες κι ἂν ἔχουμε ἐνδείξεις γιὰ κάτι τέτοιο
ἀπὸ προηγούμενα στιγμιότυπα
ψευδεπίγραφης ὥρας.
Τὰ σταυρωμένα χέρια — ἡ πιὸ γενναία
δημόσια δήλωση τοῦ ἡττημένου
πὼς ὅλες οἱ ἐστίες ἦταν ἀνοχύρωτες
γι' αὐτὸ ὑποστέλλοντας τὰ χέρια
τολμᾷ τὴν ἔπαρση τῆς ψυχῆς.

Sydney-Ashfield 21-10-92

ΜΙΚΡΟΙ ΘΕΟΙ

Δὲν εἶναι ἡ ψυχὴ πνοὴ ἀνέμου
κι ἄς τὴν ἔλεγαν anima οἱ Λατῖνοι
εἶναι δελφίνι ἀκούραστο πού γλιστρᾷ
ἀδιάκοπα μέσα κι ἔξω ἀπ' τὸ σῶμα
γι' αὐτὸ θυμούμαστε καὶ παραμένουμε
ὥρες πολλὰς ἀφηρημένοι
κοιμούμαστε καὶ γινόμαστε στ' ὄνειρο
μικροὶ θεοὶ πού ὅλα τὰ μπορούμε.

Sydney - Ashfield 21-10-92

ΑΝΥΠΟΣΤΑΤΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Τίποτα δὲν φοβήθηκα εἶν' ἡ ἀλήθεια
ὅσο τοὺς δειλοὺς
κι ἄς φαίνεται μιὰ τέτοια διατύπωση
σχῆμα ὀξύμωρο.
Γιὰ ν' ἀποφύγει τὴ δύσκολη ὥρα
ὁ δειλὸς δὲν διστάζει
καὶ ψέμμα νὰ πεῖ
καὶ νὰ ὑποκριθεῖ πὼς δὲν εἶδε
ἢ πὼς δὲν ἄκουσε
ἐνοχη σιωπὴ — ἀνυπόστατη παρουσία.
Ὅμως ἀφοῦ περάσει ἡ στιγμή τῆς αἰχμῆς
δηλαδή ἡ ὥρα τῆς κρίσεως
σπεύδει καμμιὰ φορὰ ν' ἀπολογηθεῖ
ἂν μάλιστα εἶναι καὶ λίγο θεοφοβούμενος
ἐνῶ ὁ δόλιος ἔχει πρὸ πολλοῦ κριθεῖ
ἀμετακλήτως.

Sydney - Ashfield 21-10-92

ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΛΙΓΓΟΣ

*Ὁ ἀντίπαλος δὲν τὸν ζυγώνει
φοβᾶται πιότερο τὸν θρύλο του ἀπ' τὸν ἴδιο*

Κ. Παπακόγκος

Κανένας δὲν τολμᾷ νὰ ὑποτιμήσει
τὰ ὄρατὰ καὶ τὰ συγκεκριμένα
μὰ εἶναι ἄλλη ἡ δύναμη τοῦ θρύλου
καθὼς δὲν γίνεται νὰ ψηλαφήσεις
τὶς ρίζες καὶ τὴν ἔκτασή του.
Μὴ δοκιμάσεις νὰ κοιτάξεις στὸ πηγάδι
γιὰ νὰ βυθομετρήσεις τὸ νερὸ
ποὺ συντηρεῖ τὴ νύχτα καὶ τὴ μέρα
ὁ ἱλιγγος εἶναι συνώνυμος τοῦ θρύλου
καὶ κινδυνεύει νὰ χαθεῖ ὅποιος τολμήσει.

Sydney-Ashfield 23-10-92

ΑΠΟΦΑΣΗ

«Προσπαθῶ νὰ κάνω τὰ αὐτονόητα πράγματα
λιγότερο αὐτονόητα.»

N. Δήμου

Συνήθως ὅταν λές αὐτὴ τὴ λέξη
ὁ νοῦς σου τρέχει σὲ ξεκίνημα
φύσημα φρέσκου ἀέρα
πρόγευση ἀπρόβλεπτης ἀλλαγῆς
ἤδη καινούργια δρᾶση.
Ὅμως ἀπό-φαση σημαίνει κατὰ
κυριολεξίαν
τελεία καὶ παῦλα σ' ἓνα θέμα ποῦ
ἀπο-γοήτευσε
ἄρα ἐξαντλήθηκε κατὰ κάποιον τρόπο
κι ἔτσι δὲν ἔχει πιά νόημα
νὰ μιλάμε γι' αὐτὸ
ἀφοῦ δὲν συμφέρουν τὰ μάταια λόγια.
'Απόφαση λοιπὸν εἶναι σιωπὴ ἀκαριαία
σὰν νὰ κρατοῦμε ἑνὸς λεπτοῦ σιγὴ
γι' αὐτὸ ποῦ πέθανε καὶ πρέπει νὰ τελειώνει
κι ἀμέσως ἓνας δρόμος ἀπερπάτητος
ποῦ ὅμως ξεκινᾷ χαρακτηριστικὰ
ὄχι μὲ δρᾶση, ἀλλὰ μὲ ἀπόδραση.

Sydney - Carss Park 24-10-92

ΤΑ ΠΟΔΙΑ

Καθαρότερα πόδια από χέρια!

N. Καζαντζάκης

Ὅπως στήν ποικιλία τῶν ἐπαγγελημάτων
ὑπάρχουν προνομιούχοι κι ἀδικημένοι
ἔτσι κι ἀνάμεσα στὰ μέλη τοῦ σώματος
πρέπει νὰ ξεχωρίσεις τὰ πόδια
τοὺς πιὸ τυραννισμένους χειρώνακτες.
Δὲν φτάνει ποὺ κουβαλοῦν ὅλο τὸ βάρος
σὰν δίδυμες κολόνες τῆς οἰκοδομῆς
καθὼς στεκόμαστε ἢ εἵμαστε ἐν κινήσει
πρέπει νὰ διανύσουν καὶ τὴν ἀπόσταση
ἐφαπτόμενα συνεχῶς μὲ τὸ ἔδαφος
προσक्रούοντας στήν ἐκάστοτε ἀντίστασή του.
Ὅμως αὐτὴ ἡ ἀπαράμιλλη διπλὴ πιστότητα
σὴν ὀριζόντιο καὶ τὴν κατακόρυφο
σχηματίζει τὴν ἀκριβέστερη ὀρθὴ γωνία
σύμβολο ἀπολύτου δικαιοσύνης
μέτρο ἀμερόληπτης καταφάσεως.

Sydney - Carss Park 24-10-92

SECRET

Κάποτε μυστικὸ ἦταν μόνο τὸ γραμμένο.
Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ βροῦν γιὰ νὰ μὴν ἔχουν
χειροπιαστὸ τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος.
Σήμερα μποροῦν νὰ σοῦ κλέψουν
ὅχι μονάχα αὐτὸ ποὺ μόλις πᾶς
νὰ ψιθυρίσεις
σοῦ παίρνουν μέ καισαρικὴ
κι αὐτὸ ποὺ δὲν ἀρθρώθηκε.
Ποιὸς θὰ μᾶς σώσει ἀπ' τὴς ραδιουργίες
ποὺ εὐνόησε ἐν ἀγνοίᾳ του τὸ φῶς!

Sydney-Ashfield 30-10-92

ΘΩΡΑΚΙΣΗ

Σιγά σιγά ό κίνδυνος γίνεται πολύ οίκεϊος
για να σε προφυλάξει άπ' τόν έαυτό σου.

Τ. Λειβαδίτης

Κάποιες φορές δέν θέλεις να θυμάσαι
μήτε να σκέφτεσαι
τό τί μπορεί να κάμεις
ή να σοῦ κάμουν
άν άφεθεῖς μονάχα στο άνθρώπινο.
"Άβυσσος όντως ή ψυχή τοῦ ανθρώπου
άβυσσος έσχάτη
ή τουλάχιστον τεντώθηκε ως τήν άβυσσο
καί τώρα ποιός να τήν γυρίσει πίσω;
Κράτα λοιπόν τήν άνάσα
καί να περιμένεις
όπως τά πρώιμα φύλλα
στο ξαφνικό χιόνι
ό κίνδυνος τελικά θα κολλήσει
στο δέρμα σου
σάν έπωμίδα τοῦ έξ έφέδρων μονίμου
'Αξιωματικοῦ
σάν άδειο σῶμα ξεραμένου τζίτζικα
στο άσάλευτο δέντρο.

Sydney · Redfern 30-10-92

ΣΥΝΘΗΚΕΣ

Ἄν κάθε λέξη τὴν προφέρεις μόνη
εἶναι θαυμαστικὸν γιὰ ὁλόκληρο τὸν κόσμον.
Ἄν προφέρεις δυὸ λέξεις μαζὶ
ὁ κόσμος ἔσπασε σὲ χίλια κομμάτια.
Ἄν ὅμως ἔχεις τοῦ παιδιοῦ τὴν ἀγνότητα
θὰ βρεῖς πῶς ἐνώνονται
γιὰ νὰ ξαναγίνει
ὁ κόσμος ὁλόκληρος.

Sydney - Carss Park 31-10-92

Ο ΓΛΥΚΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ

*Κάθε χειρονομία μας
καὶ μιὰ τιμωρία.*

Τ. Λειβαδίτης

Ἡ ἀδράνεια τοῦ σώματος εἶναι
ὁ ἀπαράβατος ὅρος τῆς ἀγνότητος
γι' αὐτὸ μᾶς συγκινοῦν οἱ ἀσήκωτες πέτρες
μᾶς κατηχοῦν οἱ νεκροί.
Ποιὸς ὅμως μπορεῖ νὰ μετρήσει
τὸ βάθος τῆς συντριβῆς
τὴν κατάνυξη τῆς μετάνοιας
τὸν γλυκασμὸ τῶν δακρύων!

Sydney-Ashfield 31-10-92

ΤΟ ΜΑΚΡΥΝΟΤΕΡΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Ἄν μπορέσουμε ποτὲ νὰ σκεφτοῦμε
 συσχετισμοὺς ἀπίθανους
ποὺ ἐν τούτοις πάντα εἶναι πολὺ πιθανοὶ
ἴσως ἀναγνωρίσουμε τὸν βαθμὸ ἐνοχῆς μας
καὶ στὸ μακρυνότερο ἔγκλημα.
Στὸ κάτω κάτω μακρυνὸ δὲν εἶναι
παρὰ μονάχα ἐκεῖνο ποὺ ἀγνοοῦμε!

Sydney - Ashfield 31-10-92

ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΗ ΤΑΣΗ

Καθὼς σχεδὸν πιά ὅλοι χρησιμοποιοῦμε
κολώνιες καὶ ἀρώματα
προδίδουμε μιὰ ἀπροσδιόριστη τάση
ποὺ ἴσως ποτὲ δὲν θὰ ὁμολογήσουμε.
Ἐπιζητοῦμε ὅχι κυρίως νὰ εἴμαστε πιὸ εὐχάριστοι
στοὺς ὁποιοὺςδὴποτε ἄλλους
ἢ νὰ αἰσθανόμαστε μιὰν ἄλλη εὐεξία
ἀκόμη καὶ μόνοι μας
ὅσο τὸ νὰ μεταπηδήσουμε ἔστω γιὰ λίγο
ἀπὸ τὸ ζωικὸ βασίλειο
ποὺ σαπίζει πιὸ γρήγορα
στὸ βασίλειο τῶν φυτῶν
ποὺ ἀκόμη κι οἱ ἐκκρίσεις των
εὐωδιάζουν ὥς μύρα.

Sydney-Ashfield 31-10-92

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Δέν θά 'θελα ποτέ νά ξέρω
τί χάνω τήν κάθε στιγμή
ὅποια κι ἂν εἶναι ἡ ἀξία του.
Ποτέ δέν γνωρίζουμε κατ' οὐσίαν
τί ἔχουμε
κι ἀπ' αὐτή τήν ἄγνοια
συντηρεῖται ἡ ζωή μας.
Ὅταν ἀγνοεῖς τίς ἀπώλειες
δέν γίνεσαι ἀπαραιτήτως ἀνεδαφικός.
Διατηρώντας τήν ἀρχική αἰσιοδοξία
μπορεῖς νά κερδίσεις μέ ἄπειρους τρόπους
καινούργιο ἔδαφος.

Sydney-Ashfield 1-11-92

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΥΠΟΜΟΝΗΣ

«Ἐγὼ παρατηροῦσα τὸν χορὸ τῶν μορφασμῶν
στὰ πρόσωπά τους.»

Philippe Delacroix

Τὰ πράγματα συνήθως δὲν μορφάζουν
παρὰ μονάχα ὅταν ἐμεῖς
περνοῦμε κρίση συνειδήσεως.
Τότε τὸ πράσινο μπορεῖ νὰ γίνει μαῦρο
τὰ δέντρα νὰ παραταχθοῦν — δάσος σταυροὶ
κι οἱ πέτρες μικρὲς ἢ μεγάλες
πρόσωπα τῆς ὑπομονῆς
γριᾶς πού δὲν λιποτακτοῦν
νεκροὶ πού δὲν μιλοῦνε.

Great Keppel Island 11-11-92

ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

Τὸ ταβάνι δὲν διαφέρει
καθόλου ἀπ' τὸ δάπεδο
ἀπλῶς δὲν ἀνέχεται
νὰ τὸ πατοῦνε.

Great Keppel Island 13-11-92

ΣΤΙΧΟΜΥΘΙΑ

«Ἡ γυναίκα εἶναι ὁ πιὸ ἀνθρώπινος ἄνθρωπος.»

N. Δήμου

— Βρὲ Μάνα ποιὸς σοῦ φύτεψε
τέτοια πληγὴ στὸ στῆθος
καὶ δὲν μπορεῖς νὰ κοιμηθεῖς
καὶ δὲν ζητᾷς νὰ ζήσεις!
— Παιδί μου εἶμαι μιὰ πληγὴ
ἀπ' τὴν κορφὴ ὥς τὰ νύχια
ἀνὲ θηλάζω — τρέφομαι
τρώγω — μοιρολογοῦμαι
μὰ ὅταν ἀπολησμονηθῶ
πεθαίνω κι ἡσυχάζω.

Great Keppel Island 13-11-92

ΤΕΘΛΑΣΜΕΝΟ ΤΟΠΙΟ

Τὸ φῶς ὀλόγυμνο εἶναι κι αὐτὸ
 μιὰ ἄλλη βαρβαρότητα
 ποῦ δὲν ἀντέχει
 ἢ τραυματισμένη ψυχὴ μας.
Γι' αὐτὸ κατασκευάσαμε ματογυῶλια
ἐξερευνήσαμε τὴν ὑγρασία τῶν σπηλαίων
προτιμήσαμε ἀθόρυβα τὴ θαλπωρὴ
 τεθλασμένου τοπίου
τὴν ἀπέραντη εὐγένεια
 τῶν φωτοσκιάσεων.

Great Keppel Island 19-11-92

ΤΟ ΑΕΙΘΑΛΕΣ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

Ὅσο κι ἂν ψάχνει γιὰ καινούργιο θέμα
κάθε φορά ἐπιστρέφει ἀσυναισθήτως
ἀλλὰ σταθερὰ
—σὰν ἀρρώστια πού ὑποτροπιάζει—
στὸν ἄνθρωπο μονάχα καὶ τὰ πάθη του
ιδίως ὅταν ἔχουν χάσει τὴν αἰχμὴ τῆς ἀμεσότητος
κι ἀρχίζουν ν' ἀποκαθίστανται
στὸ ἀρχαῖον κάλλος
ἡττημένοι κι αἰχμάλωτοι
ἐνδυόμενοι ὡς πορφύρα βυζαντινὴ
τὴν ἄσπιλη ἀχλὺ τῶν ἀναμνήσεων.
Ἔτσι ἡ πραγματικότητα συνδιαλλάσσεται
ὡς ἐκ θαύματος
μὲ τίς ἐξαπατημένες παιδικές ἐπιθυμίες
σὲ κορυφώσεις ἄβατες γιὰ ἀγεωμέτρητους
κι ἡ μόνη γλώσσα πού ἰσχύει διεθνῶς
εἶναι τὸ αἰιθαλὲς ἀλφάβητο τοῦ μύθου
στὶς παρυφές ὀνείρου ἀνεκπλήρωτου.

Great Keppel Island 19-11-92

ΠΑΡΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Καὶ τὸ στρωμένο πιά κρεβάτι
δὲν εἶναι σημεῖο εὐοίωνο
μήτε οὐδέτερο στοιχεῖο.
Τραυματίας ἀνώνυμος μὲ πολλοὺς
ἐπιδέσμους
πρέπει νὰ μένει ὀριζόντιος
ὅσο γίνεται περισσότερο ἀκίνητος
νὰ ἡσυχάζει.

Sydney-Ashfield 23-11-92

ΣΚΙΕΣ ΤΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ

Σέρνονται δίχως θόρυβο κι άπλώνουν
σάν ύπερφυσικό χταπόδι που διστάζει
νά δείξει άπ' τήν άρχή
τήν έκταση τών πλοκάμων
ώσπου κατακαθίζουν στίς σχισμές
τών βράχων
δίνοντας άλλο βάρος στίς πτυχώσεις
τών φαντασμάτων.
Όποιες κι άν είναι άπό δῶ καί πέρα
οί προθέσεις τῆς νύχτας
τό άνυπόστατο κατόρθωσε νά θριαμβεύσει
στίς πιό άπίθανες διαστάσεις
πολλαπλῶν έπιπέδων
καί τήν εικόνα γενικῶς συνέχει μιὰ θλίψη
χρώματος μαβί.

Sydney - Ashfield 2-12-92

ΝΕΜΕΣΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΗ

Τὸ στρογγυλὸ δὲν ἀπέχει πολὺ
ἀπ' τὸ τετράγωνο
κι ὅμως αἰῶνες τῶρα δὲν μπορέσαμε
νὰ τετραγωνίσουμε τὸν κύκλο.
Διερωτήθηκε ποτὲ κανεῖς σοβαρὰ
ποιὸς νὰ 'ναι ὁ λόγος αὐτῆς τῆς
ἀξιωματικῆς ἀκοινωνησίας;
Ὁ κύκλος ἔχει τελειότητα
μοναχοῦ ὑπερόπτη
καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ τὴν διασπάσει
σὲ κανένα σημεῖο
ἐνῶ τὸ τετράγωνο μοιράζει στὰ τέσσερα
ἴσες εὐθεῖες καὶ ὀρθὰς γωνίες
δικαιοσύνη τετρακτύος!
Νὰ 'ναι ἄραγε γι' αὐτὸ τὸ ἐρμητικὸ
κύκλωμα
ποὺ εἶπανε τὸν κύκλο φαῦλο;

Sydney-Ashfield 3-12-92

ΣΠΟΝΔΗ (B)

Στη δεύτερή μου Μάνα Βικτωρία

Ρίχνεις μιὰ χούφτα χῶμα στὸν νεκρὸ
 καθὼς τὸν κατεβάζουνε στὸν τάφο
 κώδικας μυστικὸς γιὰ νὰ θυμᾶται
 χαρὲς καὶ πίκρες ποὺ τὸν ἐτυράνησαν
 μὲ τὸ ἴδιο πάθος
 στὸν κόσμο τὸν ἀπάνω, τὸν ἀνεπανάληπτο.
 Δὲν πρόκειται νὰ λησμονήσει, καὶ τὸ ξέρεις
 διαβάζοντας τὴν ἀκίνητη ὄψη
 τίποτ' ἀπ' ὅσα σφράγισαν σὰν τατουάζ
 τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα του.
 Ἡ πλήρης ἀμεριμνησία του ἐπίσης σὲ βεβαιώνει
 πὼς ἤδη αὐλίζεται
 ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος
 οὐ λύπη
 οὐ στεναγμός.

Ὅμως ἐσὺ μὴ ἔχοντας ταξιδέψει
 στὴ θρυλούμενη ἀπένταντι ὀχθὴ
 ζητᾷς καλοῦ κακοῦ νὰ ἐξασφαλίσεις
 τὴν ἐπαφὴ μέσ' ἀπ' τὸ χῶμα ποὺ πέταξες
 ἐνῶ θά 'πρεπε μᾶλλον νὰ θαυμάζεις
 πόσο γρήγορα φεύγουμε
 ἀπὸ τὰ ρέοντα στὰ ἐστῶτα.

Sydney-Ashfield 8-12-92

ΤΟ ΑΔΙΑΔΟΧΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ὁ λόγος εἶναι τῶν στερνῶν ἡ φρόνησις
Ἑλύτης

Στὴν ἀρχὴ δὲν μιᾶς
μαθαίνεις νὰ ταπεινώνεσαι
μόνος τρόπος νὰ λάβεις.
Κι ὅταν ἐξαντληθοῦν οἱ χυμοὶ
ποῦ κινδύνευε
νὰ σὲ ρίξουν στὴν ἄβυσσο
προσπαθεῖς νὰ ψελλίσεις
μὲ δικό σου Ἀλφάβητο
τὴν ἀμετάδοτη ἀλήθεια τοῦ τέλους
τὸ ἀδιάδοχο χαμόγελο
τῶν κωφαλάλων.

Sydney-Ashfield 9-12-92

ΤΟ ΑΙΩΝΙΩΣ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ

Σὺ πού εἶδες ἔκθαμβος τὸ βότσαλο νὰ
στεγνώνει
πλάι στὸ κύμα πού δὲν ἔπαψε νὰ ἐπανέρχεται
μ' ἐπιμονὴ ἀμετάκλητη
σὰν ἀδιαφορία νεκροῦ
μποροῦσες νὰ ἐπικαλεῖσαι τὸ θαῦμα
ἀκόμη καὶ ὅταν ὅλα τὰ ρολόγια
χτυποῦσαν μεσάνυχτα
ἐγκρίνοντας μοιρολατρικὰ τὴν ἀπόλυτη
δεσποτεία τοῦ σκότους.
Σὺ πού ὅσα φρούτα κι ἂν ἔφαγες
ἦταν κλεμμένα
μὴ παραλείποντας ἐκ τῶν ὑστέρων νὰ τὰ
πληρώσεις
σ' ὅλων τῶν εἰδῶν τὰ νομίσματα
σὰ νὰ 'ταν ἀδικημένος ἰδιοκτήτης
ὁ κάθε πλησίον
τῶν καθημερινῶν ἐτασμῶν
ἄντεξες τόσες δυσανάλογες ὀφειλές
μόνο γιὰτὶ πίστεψες στὴν παρακαταθήκη
τοῦ αἰωνίως ἀπρόβλεπτου.

Sydney-Adelaide 10-12-92

Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΩΝ ΠΕΛΑΡΓΩΝ

Ἀκόμη κι ὅταν εἶναι ὅλοι μαζὶ
αἰσθάνονται μόνοι.
Καθένας τους πρέπει νὰ διασχίσει
γιὰ τὸν ἑαυτό του
ὀλόκληρη τὴ θάλασσα
γυμνὸ τὸν οὐρανό.
Κι εἶν' ἀτελείωτο πάνω καὶ κάτω
τὸ χρῶμα τὸ γαλάζιο
ἀπροσμάχητο ἄθλημα τὸ κενό.

Adelaide-Glenelg 11-12-92

ΤΟ ΣΥΝΑΠΛΑΝΤΗΜΑ

Ἔχει κι ὁ χρόνος τὸν δικό του ψυχισμό
 τὶς ἰδιοτροπίες του
 γιατί δὲν εἶναι ἓνας τυφλὸς πολτὸς
 ποὺ ρέει ἀσυνάρτητα
 σὲ μαθηματικὲς οὐδέτερες μονάδες.
 Κάθε φορὰ ποὺ κάνει ἓνα γύρο
 κι ἔρχεται πάλι πίσω φορτωμένος
 σὰν τσιγγάνος
 τὰ παλιὰ μυρωδικὰ
 τὴν αἰμάσσουσα μνήμη
 ὀλόκληρο τὸ σκηνικὸ ζωντανεύει ξανά
 καὶ καταριέται
 τὸν φυγόδικο δολοφόνου τὸν ἀνώνυμο.
 Γι' αὐτὸ κάνουν μνημόσυνα καὶ μοιράζουν
 κόλυβα διαβασμένα
 ἐξευμενίζοντας τὰ ταραγμένα πνεύματα
 μὲ τὴν ἀθωότητα ποὺ ἀναδίδουν
 τὸ βρασμένο στάρει
 τὰ λευκὰ κουφέτα
 οἱ ψημένες σταφίδες
 οἱ θαλεροὶ σπόροι τοῦ ρογδιοῦ.

Sydney - Ashfield 13-12-92

ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Αὐτοὶ δὲν ψάχνουν γιὰ τὸν ἀδελφὸ
σὰν πρόβατο ἢ ἐρίφι
στῆς ἐκκλησίας τὴν αὐλή
τὴν ἀμφίβολη θαλπωρὴ τῆς οἰκογένειας
γιὰ νὰ διδάξουν συμβατικὰ κατήχηση
στοιχεῖα παραδοσιακῆς εὐσεβείας.
Τὸ ξέρουν πὼς ὁ κόσμος θρυμματίστηκε
στὶς νέες συνθῆκες
πὼς ἔγινε ἄστεγος ὁ ἄνθρωπος
μακρυνὸς καὶ σχεδὸν ἀθέατος
ὁ οὐρανός.
Γι' αὐτὸ ἔπρεπε κάποιοι νὰ βγοῦνε στὸ δρόμο
νὰ δηλώσουν πὼς ὅλοι εἴμαστε
τὸ ἴδιο ἐκτεθειμένοι
στὴν ἀσυδοσία τῶν πονηρῶν ἡμερῶν
κι ἐπιδένοντας τραύματα νὰ ὁμολογήσουν
πὼς κι αὐτὰ μᾶς ἀνήκουν
ἐξ ἀδιαιρέτου.

Sydney·Redfern 16-12-92

ΟΙ ΣΤΗΛΙΤΕΣ

Εὐθυτενεῖς ἢ κυρτωμένοι δὲν σταματήσαμε
 νὰ περπατοῦμε
 παράλληλοι πρὸς τὰ δέντρα
 προσπαθώντας νὰ μὴ θυμούμαστε
 μήτε ἅπαξ τῆς ἡμέρας
 τὸ δικό τους πεπρωμένο
 τὸ τόσο διδακτικὸ
 νὰ μὴ κινεῖνται παρὰ μονάχα στὴν
 κατακόρυφο.
 Αὕτῃ τῇ γενικῇ ἀναλγησίᾳ
 καλοῦνται ν' ἀναπληρώσουν
 οἱ λίγοι στηλίτες.

Sydney - Ashfield 16-12-92

Η ΓΕΦΥΡΑ

*Κάθε φορά που περνοῦσα τὴ γέφυρα
ἐνιωθα τὴ ζωὴ μου πιὸ ξένη.*

Τ. Λειβαδίτης

Περνώντας μιὰ γέφυρα πραγματοποιεῖς
ἐγκάρσια ἀντίρρηση σ' ἓνα ρεῦμα
ἀκολουθώντας τὸ τοῦνελ ἀντιστέκεσαι
δυναμικὰ

στὴν ἀδράνεια ὄγκου νεκροῦ.

Ὅμως καὶ στίς δυὸ περιπτώσεις

τὸ ρεῖθρο μέσα σου

παλμὸς ἐλευθερίας μυστικῆς

καταφάσκει ἐξίσου ὀρμὴ καὶ παραίτηση

ἄφωνη ἐπαλήθευση τοῦ κατ' εἰκόνα.

Sydney-Ashfield 17-12-92

ΤΟ ΑΓΝΩΣΤΟ ΧΕΡΙ

Τὸ ἄγνωστο χέρι ποὺ σὲ χαιρετᾷ
ἐξ ἀποστάσεως
κυματισμὸς παλάμης δίχως χειραψία
εἶναι τὰ ψίχουλα ποὺ πέφτουνε ἀπ' τὸ
τραπέζι
δείχνοντας πὼς ὑπάρχει πάντα ἓνα
περίσσευμα
ὅσοι κι ἂν εἶναι γύρω ἄστεγοι
ἢ στερημένοι.
Τὸ ἄγνωστο χέρι ποὺ ἴσως ποτὲ
δὲν θὰ σφίξεις
συνήθως σ' ἔχει εὐεργετήσῃ ἐν ἀγνοίᾳ σου
θυμῆσου ἐκεῖνα ποὺ μηχανικὰ καταναλώνεις
εἴτε διαλέγεις περιπαθῶς
ἐν τούτοις δὲν θ' ἀξιωθεῖς νὰ τὸ φιλήσεις
τὸ ἄγνωστο χέρι ποὺ ἄπειρες φορές
σ' εὐλόγησε.

Sydney-Ashfield 18-12-92

ΣΤΑΧΤΗ

Μήτε στὸ χρῶμα μήτε στὴν ἀφὴ
μπορεῖς ν' ἀναγνωρίσεις τὶς πρῶτες ὕλες
ποὺ καταβρόχθισε ἡ φωτιὰ
γιὰ νὰ μπορέσει
νὰ ταπεινώσει καὶ νὰ μεγαλύνει τὰ πράγματα
στὴν ἀλήθεια τοῦ τέλους
τὴ σιωπὴ τοῦ τεφροῦ τοπίου
τὴν ἀντοχὴ τοῦ μὴ περαιτέρω.

Sydney-Ashfield 18-12-92

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Ἐδῶ τὰ ὀνόματα εἶναι διαρκέστερα
ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ πρόσωπα
καὶ τὰ πράγματα
νυχθημερὸν τὰ πάντα ἐδῶ
τελοῦν ἀγρυπνία
κι ὁ λειτουργὸς συνεχῶς μνημονεῖει
μεταμορφώσεις ἐν βίβλῳ ζωῆς.
Μιὰ τοποθεσία παρήγορη ἢ ἐπικίνδυνη
ὁ κορμὸς κεραυνόπληκτου δέντρου
ἢ ἀπλωταριὰ μιᾶς Μονῆς
ἢ ἐνὸς Καθίσματος
συλλειτουργοῦν καθημερινὰ καὶ
πορεύονται
μὲ τὶς ἐπίσημες ἢ ἰδιωτικὲς
μνημεῖς θνητῶν καὶ ἀγγέλων.

Sydney - Ashfield 19-12-92

Η ΠΑΡΡΗΣΙΑ ΤΩΝ ΒΡΑΧΩΝ

Ἄν δὲν τοὺς εἶδες παραπλέοντας
τ' Ἄγιον Ὅρος
κατακόρυφους καὶ ὀξεῖς
σὰν σπαθιά Ἀρχαγγέλων
δὲν γνώρισες τὸ φρικτὸ ὕφος
τῆς ἐν Θεῷ κατανύξεως.

Sydney-Ashfield 19-12-92

ΔΙΠΛΟΥΣ ΠΕΛΕΚΥΣ

«Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.»

(Ματθ. 5,8)

Δὲν εἶναι μόνο τὸ θάρρος κάθε στιγμῇ
ποὺ πρέπει νὰ 'σαι ἕτοιμος νὰ διαλέξεις
εἶναι καὶ μιὰ δύναμη βαθύτερη
ποὺ ὀφείλεις νὰ συντηρεῖς
ὅπως οἱ λοστρόμοι συνεχῶς ρίχνουν κάρβουνο
γιὰ νὰ μὴ σβύσουν οἱ μηχανές
κι αὐτὴ ἡ ἔγνοια εἶν' ἡ ταπεινὴ ἄνωση.

Sydney-Ashfield 19-12-92

ΕΠΙΤΡΕΠΟΜΕΝΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ

Ἡ μόνη διαφορά
ἀνάμεσα σὲ μικρὰ καὶ μεγάλα
παιδιά
εἶναι πὼς τὰ δεύτερα τὸ ξέρουν!

Sydney-Ashfield 20-12-92

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΣΜΟΣ

«Τὸ μέτρο εἶναι τοῦ ἀκούοντος
ὄχι τοῦ ὁμιλοῦντος.»

Πριγκιπονήσων Δωρόθεος

Δὲν εἶναι ὁ ζητιάνος ποὺ λυπήθηκα

καθὼς τὸν εἶδα νὰ φεύγει

μ' ἓνα ἐρύθημα ντροπῆς

ἀπὸ τὴν ἄρνηση.

Ἐκεῖνος ἄπλωσε τὸ χέρι

πολλὰς φορές.

Ἡ πιὸ βαθειά μου λύπη εἶναι γι' αὐτὸν

ποὺ τόλμησε ἀπλῶς νὰ ὑπαινιχθεῖ

κι ἔμεινε μὲ τὸ χέρι μετέωρο.

Sydney-Ashfield 20-12-92

Ο ΤΥΦΛΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΙΘΑΡΑ

Πῆγαν νὰ μᾶς παρηγορήσουν μὲ βεγγαλικά
μὰ ἡ διάρκειά τους ἦταν τόσο σύντομη.
Ἀποφυλάκισαν ὅλους τοὺς κρατουμένους
πάλι δὲν μπόρεσαν νὰ μᾶς ρίξουν
μήτε δυὸ γραμμοῦλες
τὸν πυρετὸ ἢ τὸ παραλήρημα.
Τέλος μᾶς ἔφεραν ἓναν τυφλὸ μὲ τὴν κιθάρα
αὐτὸς μᾶς ἔπεισε πῶς
«ἔχει ὁ Θεός».

Sydney-Ashfield 23-12-92

Ο ΠΡΟΣΜΟΝΑΡΙΟΣ

«Χαίροις μετὰ Θεὸν ἢ θεὸς
τὰ δευτερεῖα τῆς Τριάδος ἡ ἔχουσα.»

Ἀνδρέας Κρήτης

Οἱ φτέρνες του σχισμένες ἀπὸ τὴν πολυκαιρία
καὶ τὴν ἐγκατάλειψη
ὅμως ὁ Γερο-Ἀθανάσιος δὲν παραμέλησε
οὔτε μιὰ ὥρα τὰ καθήκοντα τοῦ Προσμονάριου
στὴν Πορταῖτισσα.
Ρίχνοντας λάδι στὴν ἀκοίμητη κανδήλα
ἤξερε ὅτι χορηγοῦσε αἷμα δωρεάν
σ' ὅλους τοὺς γηγενεῖς
κι αὐτὸ τοῦ ἐξασφάλιζε τὴν ἄφεση
παντοίων ἀμπλακημάτων.

Sydney-Redfern 23-12-92

ΕΡΗΜΗΝ ΤΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥ

Ὅλες οἱ ὥρες ἱερές ἐκ τῶν προτέρων
καὶ μόνο ἀπ' τὸ γεγονὸς
πὼς ἔχουν ἐπακριβῶς μετρηθεῖ
ἐρήμην τοῦ ἐνδιαφερομένου.
Φυλλορροοῦν μὲ ρυθμὸ ἐσωτερικῆς
αἰμορραγίας
κι ὄχι πάντα ἐν εὐτυχίᾳ καὶ δόξῃ
ἀλλὰ συνήθως μὲς τὴν ἀνία
ἵνα μὴ τι χειρόν εἴπωμεν
ἀφήνοντας καὶ στὰ χεῖλη μιὰ γεύση
ἀλλόκοτη
λὲς καὶ δάγκωσες στ' ὄνειρο
ὑπέρογκη φέτα γεωλογικῶν πετρωμάτων.
Τέτοια τὰ ἀδιέξοδα τοῦ πέτρινου χρόνου
ὅμως δὲν πρέπει ν' ἀπορρίψεις ἐπιπολαίως
καμμιὰ του ὑποδιαίρεση
ἀφοῦ μόνο ἔτσι περνοῦμε στὸ ξέφωτο
ἄγνωστο βέβαια πότε
κι ὅσο γιὰ τὰ ὑπόλοιπα
ἄς τ' ἀναλάβουν τὰ πουλιά.

Sydney-Ashfield 24-12-92

ΠΡΑΞΗ ΤΑΠΕΙΝΗΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΣ

Στὴν Κικὴ Δημουλᾶ

Παραθέτοντας δηλώσεις ἄλλων
πρὶν νὰ τολμήσω τὸν δικό μου λόγο
κάνω μιὰ πράξη ταπεινῆς ἀντιγραφῆς
κι ἐν τούτοις πολλαπλῆς ἀλληλεγγύης.
Πρωτίστως ὑποκλίνομαι ἀνεπιφυλάκτως
τουλάχιστον στὴ χρονικὴ τους προτεραιότητα.
Ὑστερα τοὺς πληροφορῶ
ἀπὸ δικῆς μου ἔστω πλευρᾶς
ὅτι δὲν μίλησαν ἐπὶ ματαίῳ.
Καὶ τρίτον δείχνω πῶς στέχω στὴν οὐρὰ
γιὰ τὸ κοινὸ συσσίτιο
μιὰ κι ὅλοι ταξιδεύουμε στὸ ἴδιο πλοῖο.

Sydney-Ashfield 25-12-92

ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟ

Μιὰ νύχτα δίχως ὄνειρο
ἴσον μιὰ μέρα δίχως μνήμη
κι ἀλλίμονο σ' αὐτὸν ποὺ ἀναγκάσθηκε
ἀπὸ τὰ πράγματα
νὰ γίνει τόσο ὀλιγαρκής.

Sydney - Ashfield 28-12-92

ΕΝ ΠΕΡΙΛΗΨΕΙ

Τὸ κομμένο γρασίδι
μυρίζει άγουρόλαδο
άνανεωμένη αίσιοδοξία
άντίσταση τῆς εὐγένειας στὴ βαρβαρότητα.

Sydney · Ashfield 28-12-92

Τί τά 'θελες πάλι τὰ λευκὰ σεντόνια
κυρία Τζένη μου;
Δέν σοῦ 'χω δώσει ἀπὸ καιρὸ νὰ καταλάβεις
πὼς προτιμῶ τὰ μουντά;
Ἦταν ἀδύνατο νὰ γίνω σαφέστερος
ἀκινδύνως
γιὰ τὴν συνεχῶς αὐξανόμενη ὀφειλή μου
ἀνάμεσα στὴν πρὸ πολλοῦ ἀπολεσθεῖσα
ἀγνότητα
καὶ τὸν ἐπικείμενο θάνατο.

— 141 —

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ

*Τὸ χειρότερο ὅμως ἦταν οἱ προθάλαμοι
ὅπου συχνὰ χάθηκα ταξιδιώτης.*

Λειβαδίτης

Εἶναι συνήθως οἱ ὥρες τοῦ δειλινοῦ
πὺλ ὁρμῶν στὸ δωμάτιο
γεροντοκόρες ἀνέρασες νὰ πάρουν
ἐπὶ τέλους ἐκδίκηση
ἀπὸ τὸν πρῶτο τυχόντα
καθὼς λήγει πάλι τελείως ἄδοξα
ἢ καθημερινὴ ἄγραφη προθεσμία.
Αὐτὲς εἶναι οἱ ὥρες πὺλ μ' ἀναγκάζουν
νὰ μεταναστεύω
σ' ἄλλη γωνιὰ τοῦ δωματίου
ψάχνοντας γιὰ ἓνα βιβλίο πὺλ κατάλληλο
τῇ περιστάσει
μιὰ πὺλ φιλάνθρωπη ὀπτικὴ γωνία
ἀπ' τὸ μοναδικὸ παράθυρο
πρὸς τὴν ἑτερόκλητη γειτονιὰ
μιὰ ἔστω βιαστικὴ ἀνάσα
λιγότερο μολυσμένου ὄξυγόνου.

Sydney - Melbourne 31-12-92

ΤΟ ΑΙΩΝΙΩΣ ΑΝΕΦΙΚΤΟ

Οἱ κινήσεις του ἀφήνουν πάντα
μιά ἠθελημένη ἔλλειψη
σὰν κάποιον Ἀόρατο νὰ περιμένουν
πού θὰ συμπληρώσει
καὶ θὰ πεῖ τὸ τυπωθήτω.
Σὰν νὰ ᾽ναι ὅλα ἐδῶ ἓνα σχέδιο
τελείως δοκιμαστικὸ
ὅσο κι ἂν ἀπ' αὐτὰ τὰ σκαλαθύρματα
βγάζει στὸ τέλος ὁ Θεὸς ἀλαθῆτως
τὰ συμπεράσματά του.

Sydney · Melbourne 31-12-92

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀνυπεράσπιστος	9
Τίς οἶδε	10
Σπασμένοι συνειρμοί	11
Οἷστρος ἀδιαίρετος	12
Θά 'ταν ἀφύσικο	13
Ἐπίκληση ζωῆς	14
Τὸ ὕφασμα	15
Στὸ σχεδὸν καὶ τὸ περίπου	16
Embargo	17
Γράμματα καὶ ἀριθμοί	18
Πεντοζάλης πεντάρφανος	19
Ἐπώδυνη θέωση	20
Ἐγκληματικῶς ἀδιάφοροι	21
Τὸ χῶμα	22
Τὰ πουλιά	23
Ἐξαίσια πτώματα	24
Κατακόρυφος Ἀλωνάρης	25
Ἡμερολόγιο	26
Ὀνειροπόλοι	27
Τὸ δωμάτιο	28
Φαντάσματα καὶ τελώνια	29
Ἐκτεθειμένοι κι ἄστεγοι	30
Ὁ καπνιστής	31
Κατανυκτικό	32
Οὐαὶ τῷ ἐνί	33
Ἐν τούτοις (B)	34
Τὸ ρίγος τῆς πρώτης γραμμῆς	35
Ὅταν ἀκοῦς τὰ τζιτζίκια	36
Τὰ βιβλία	37
Ἡ πλήρης διαφάνεια	38

Fremantle	39
Ὁμολογία πίστεως	40
Εἰκονοκλάστες	41
Φιλοδοξίες ἐπιτύμβιες	42
Μαῦρο καὶ μῶβ	43
Ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ	44
Ἀδελφός	45
Ὁ πῆλινος στρατός	46
Τὸ δωδέκατο ἔθινόν	47
Ἀθῶες τύψεις	48
Καθ' ὁδόν	49
Ὑποθηκὲς καταθλιπτικοῦ	50
Χλωρίδα	51
Σῆμα κινδύνου	52
Νοσοκομεῖο	53
Οὐρανοξύστες	54
Ἡμίμετρα	55
Ἐπιθανάτια φιλανθρωπία	56
Καταργημένοι ἀστερισμοί	57
Μύρο τὸ πολυτίμητο	58
Χειρομαντίες	59
Ἀπὸ τὸ κακὸ στὸ χειρότερο	60
Ἡ φιλανθρωπία τοῦ ἑβδομηκοντάκις ἑπτὰ	61
Φιάλη τοῦ καθολικοῦ	62
Ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ	63
Οἱ ἀπελεύθεροι τοῦ Σαββάτου	64
Γλῶσσα ἐλληνική	65
Τὸ πρωτεῖο τοῦ ὑπαινιγμοῦ	66
Ἡ ξαστεριά τοῦ ἀδέσποτου	67
Καταργημένα νομίσματα (B)	68
«Ζώναρς»	69
Φωτὸς ἀνάδοχοι	70
Ἐπιβαλλόμενον σχόλιο	71
Πένθος κοινοῦ δωματίου	72
Οἰκονομία ἐν σπατάλῃ	73

Τὸ φεγγάρι	74
Ὁ ἀστήρ ὁ πρωινός	75
Σάμος	76
Ἐξ ὄνουχος	77
Ἄγγελοι	78
Γυμναστική	79
Ἡ ἀχάριστη γάτα	80
Διαμαρτυρία τῶν λέξεων	81
Προεκτάσεις ἀφῆς	82
Ἡ ἀδιόρατη ἰσορροπία	83
Καθρέπτῃς παλαιοπωλείου	84
Ὁ δεύτερος γύρος	85
Τὰ χέρια	86
Τῆς στιγμῆς οἱ συνέπειες	87
Ἡ πρώτη ἀγιότητα	88
Ὀλικὴ ἔκλειψη	89
Τὸ τοῦβλο	90
Τοῦ ἀέρα τὸ εἰδικὸ βάρος	91
Ἡ γοητεία τῶν φαντασμάτων	92
Μορφές καὶ σχήματα	93
Μανιφέστο	94
Συνωμοσία σιωπῆς	95
Ἡλικία ποὺ ὑποκρινόταν	96
Ψευδεπίγραφη ὥρα	97
Μικροὶ θεοὶ	98
Ἀνυπόστατη παρουσία	99
Θρύλος καὶ ἔλιγγος	100
Ἀπόφαση	101
Τὰ πόδια	102
Secret	103
Θωράκιση	104
Συνθῆκες	105
Ὁ γλυκασμὸς τῶν δακρύων	106
Τὸ μακρυνότερο ἔγκλημα	107
Ἀπροσδιόριστη τάση	108

Αἰσιοδοξία	109
Πρόσωπα τῆς ὑπομονῆς	110
Ταυτότητες	111
Ἀπορία παρὰ θὺν ἄλός	112
Στιχομυθία	113
Τεθλασμένο τοπίο	114
Τὸ ἀειθαλές ἀλφάβητο	115
Μεσημβρινοὶ καὶ παράλληλοι	116
Παραισθήσεις	117
Σκιᾶς τοῦ δειλινοῦ	118
Νέμεση γεωμετρικὴ	119
Σπονδὴ (Β)	120
Τὸ ἀδιάβροχο χαμόγελο	121
Τὸ αἰωνίως ἀπρόβλεπτο	122
Ἡ μοναξιά τῶν πελαργῶν	123
Τὸ συναπάντημα	124
Ποιμένες τοῦ δρόμου	125
Οἱ στηλίτες	126
Ἡ γέφυρα	127
Τὸ ἄγνωστο χέρι	128
Στάχτη	129
Ἁγίον Ὅρος	130
Ἡ παρρησία τῶν βράχων	131
Διπλοῦς πέλεκυς	132
Ἐπιτρεπόμενη ἀπόκλιση	133
Ὑποκειμενισμός	134
Ὁ τυφλὸς μὲ τὴν κιθάρα	135
Ὁ Προσμονάριος	136
Ἐρήμην τοῦ ἐνδιαφερομένου	137
Πράξι ταπεινῆς ἀντιγραφῆς	138
Τελεσίγραφο	139
Ἐν περιλήψει	140
Στὴν ἀνυποψίαστη οἰκονόμο	141
Ἐσωτερικὴ μετανάστευση	142
Τὸ αἰωνίως ἀνέφικτο	143

